ប្រទេសជប៉ុន និង ទំនាក់ទំនងជាមួយកម្ពុជា

មាតិកា

ទំព័រ

សាររបស់ឯកអគ្គរាជទូតជប៉ុន ១

ព្រឹត្តិការណ៍តាមរដូវនៅប្រទេសជប៉ុន ២-៣

ភូមិសាស្ត្រ និងធម្មជាតិ ៤-៥

លំនៅស្ថាន អាហារ និងសម្លៀកបំពាក់ ៦-៧

ការអប់រំ និងប្រវត្តិសាស្ត្រ ៨-១១

វប្បធម៌ និងកីឡា ១២-១៥

រាជវង្សានុវង្ស ១៦

ស្ថាប័នរដ្ឋ ១៧

សេដ្ឋកិច្ច ឧស្សាហកម្ម និងបច្ចេកវិទ្យា ១៨-១៩

ប្រវត្តិមិត្តភាពជប៉ុន-កម្ពុជា ២០

ជប៉ុន-កម្ពុជាវិស័យសេដ្ឋកិច្ច និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ...... ២១-២៣

អតីតនិស្សិតអាហារូបករណ៍ និងព័ត៌មានអាហារូបករណ៍... ២៤

ដំណើរទៅកាន់ប្រទេសជប៉ុន និងការសន្ទនាខ្លីៗ............. ២៦

ប្រតិទិនព្រឹត្តិការណ៍កម្មវិធីជប៉ុន និងវិទ្យាស្ថានអប់រំភាសា

ជប៉ុននៅកម្ពុជា ២៨

© MITSUHIRO OUCHI/ a.collectionRF/amanaimages

JNTO

JNTO

© Taito City / © JNTO

ខុននីឈិវ៉ា ជម្រាបសួរ ប្រជាជនកម្ពុជាទាំងអស់គ្នា!

ខ្ញុំឈ្មោះ **មិកាមិ ម៉ាសាហ៊ីរ៉ូ** ឯកអគ្គរាជទូតជប៉ុនប្រចាំកម្ពុជា។ ខ្ញុំបានមកដល់កម្ពុជានៅខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៩។ ខ្ញុំភ្ញាក់ផ្អើលនឹងការរីកចម្រើនខ្លាំងរបស់កម្ពុជា បើប្រៀបធៀបកាលដែលខ្ញុំធ្លាប់មកកាលពីឆ្នាំ២០០២។ លើសពីនេះទៀត ខ្ញុំរីករាយដែលបានឃើញជនជាតិជប៉ុនកំពុងចែករំលែកបទពិសោធន៍របស់ខ្លួន តាមរយៈកិច្ចការធុរកិច្ច និងគម្រោងសហប្រតិបត្តិការនានា នៅទីកន្លែងផ្សេងៗក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

មិកាមិ ម៉ាសាហ៊ីរ៉ូ

ឯកអគ្គរាជទូតជប៉ុន

ប្រចាំព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

តើលោក លោកស្រី ក្មួយៗមានទស្សនៈយ៉ាងណាអំពីប្រទេសជប៉ុន? អ្នកខ្លះបានយល់ឃើញថាប្រទេសជប៉ុន គឺជាប្រទេសរីកចម្រើនខ្លាំងខាងបច្ចេកវិទ្យា ប៉ុន្តែជាក់ស្តែងប្រទេសជប៉ុន ក៏ជាប្រទេសដែលបានថែរក្សាវប្បធម៌ប្រពៃណី និងសម្បត្តិធម្មជាតិផងដែរ។

ខ្ញុំសង្ឃឹមថាតាមរយៈទស្សនាវដ្តីនេះ ប្រជាជនកម្ពុជានឹងចាប់អារម្មណ៍អំពីប្រទេសជប៉ុនបន្ថែមទៀត។

ខែមករា ឆ្នាំ២០២០

ឈ្មោះ៖ ប្រទេសជប៉ុន

ទីតាំង៖ អាស៊ីខាងកើត

ផ្ទៃដី៖ ៣៧៨.០០០ គីឡូម៉ែត្រការ៉េ

ចំនួនប្រជាជន៖ ១២៧លាននាក់

ភាសា៖ ភាសាជប៉ុន

រាជធានី៖ ទីក្រុងតូក្យូ

រូបិយវត្ថុ៖ យ៉េន (និមិត្តិសញ្ញា ¥)

ប្រទេសជប៉ុនព័ទ្ធជុំវិញដោយសមុទ្រហើយបីភាគបួននៃប្រទេសគឺជាភ្នំ ដោយមានទំនាប និងទឹកគ្របដណ្តប់លើផ្ទៃដីដែលនៅសល់។ ចរន្តទឹកក្តៅ និងទឹកត្រជាក់ដែលហូរកាត់សមុទ្រជុំវិញប្រទេស បង្កើតជាបរិស្ថានមួយដែលអំណោយផលដល់ការរស់នៅរបស់ត្រីជាច្រើនប្រភេទ។

ព្រឹត្តិការណ៍តាមរដូវនៅប្រទេសជប៉ុន

ប្រទេសជប៉ុនមានបួនរដូវ ហើយក្នុងរដូវនីមួយៗមានពិធីបុណ្យប្រពៃណីផ្សេងៗគ្នា។ ក្នុងឱកាសពិធីបុណ្យទាំងនោះ សមាជិកគ្រួសារទាំងអស់ជួបជុំគ្នា ហើយចូលរួមសប្បាយរីករាយទាំងអស់គ្នា។

និវាកុមារ (ថ្ងៃទី៥ ខែឧសភា)

ថ្ងៃទី៥ ខែឧសភា នៅតាមផ្ទះនីមួយៗក្នុងសួនច្បារ មានព្យួររូបត្រីធំៗ (កយណុប៉ូរី) ដែលធ្វើពីក្រណាត់ ។ រូបត្រីនោះគឺជាត្រីគល់រាំង ជាត្រីខ្លាំងដែលអាចហែលបញ្ច្រាសទិសដៅទឹកហូរ។ នេះជានិមិត្តរូបនៃកម្លាំងខ្លាំង និងសុខភាពល្អរបស់ក្មេងៗ។

ហ៊ីណាម៉ាត់ស៊ូរិ (បុណ្យកុមារី) (ថ្ងៃទី៣ ខែមីនា)

ពិធីបុណ្យនៅថ្ងៃទី៣ ខែមីនានេះ ប្រារព្ធឡើងដើម្បីបួងសួងឲ្យក្មេងស្រីមានសុខភាពល្អ។ គ្រួសារដែលមានកូនស្រី តុបតែងតាំងរូបតុក្កតាដែលមានជើងទម្រស្លៀកសំលៀកបំពាក់រាជវាំងសម័យបុរាណ។

សឹតស៊ឹប៊ឹន(ពិធីបាចសណ្ដែកសៀង) (ថ្ងៃទី៣ ខែកុម្ភៈ)

ពិធីនេះគឺជាពិធីបុណ្យបុរាណដែលតែងប្រារព្ធឡើងនៅអំឡុងថ្ងៃទី៣ ខែកុម្ភៈ ដើម្បីបណ្ដេញឧបទ្រពចង្រៃ និងជាពេលចាប់ផ្ដើមរដូវផ្ការីក។ សមាជិកគ្រួសារម្នាក់ ពាក់របាំងមុខដែលតំណាងជាតួបីសាចឬយក្ខ (អូនី) ហើយសមាជិកដទៃទៀតបាចសណ្ដែកសៀងសំដៅទៅយក្ខនោះឲ្យរត់ចេញពីផ្ទះ។

សូហ្គាត់ស៊ឹ(ថ្ងៃបុណ្យចូលឆ្នាំ) (ថ្ងៃទី១ ខែមករា)

ក្រុមហ៊ុន និងហាងទំនិញជាច្រើនឈប់សម្រាកបុណ្យចូលឆ្នាំរហូតដល់ថ្ងៃទី៣ ខែមករា។ គ្រួសារជប៉ុនប្រារព្ធពិធីបុណ្យចូលឆ្នាំថ្មីដោយមានរៀបចំអាហារពិសេស(មើលរូប) និងមានទំនៀមទម្លាប់បួងសួងសូមឲ្យមានសុខភាពល្អ និងសុភមង្គល។

តាណាបាតា(ពិធីបុណ្យផ្កាយ) (ថ្ងៃទី៧ ខែកក្កដា)

ថ្ងៃទី៧ ខែកក្កដា ប្រជាជនជប៉ុនតែងសរសេរបំណងប្រាថ្នារបស់ខ្លួននៅលើចម្រៀកក្រដាសពណ៌ ហើយចងព្យួរទៅនឹងមែកឫស្សីដែលគេតុបតែងនៅតាមផ្លូវក្នុងពិធីបុណ្យ។ នៅតំបន់ខ្លះគេប្រារព្ធពិធីបុណ្យតាណាបាតានៅខែសីហា។

ពិធីបាញ់កាំជ្រួច (ពាក់កណ្ដាលខែសីហា)

ប្រទេសជប៉ុនល្បីល្បាញទៅលើពិធីបាញ់កាំជ្រួចដ៏ធំនៅពាក់កណ្ដាលខែសីហា ដែលប្រារព្ធឡើងជាពិសេសនៅតាមច្រាំងទន្លេ ឬឆ្នេរសមុទ្រតាមតំបន់នីមួយៗ។ ព្រឹត្តិការណ៍បាញ់កាំជ្រួចធំជាងគេគឺមានរយៈពេលមួយម៉ោង ហើយពោរពេញទៅដោយពន្លឺចម្រុះពណ៌ជាង៥០០០ពណ៌ពាសពេញផ្ទៃមេឃ។

ត្សឹគីមិ(បុណ្យសែនព្រះខែ) (ពាក់កណ្ដាលខែកញ្ញា)

ព្រះច័ន្ទពេញវង់ដែលស្រស់ស្អាតជាងគេគឺនៅរដូវស្លឹកឈើជ្រុះ ហើយប្រជាជនទាំងអស់បានជួបជុំគ្នារៀបចំពិធីជប់លៀងរីករាយជាមួយពន្លឺព្រះច័ន្ទហើយមានការតុបតែងលម្អដោយស្មៅម្យ៉ាងស្រដៀង នឹងដើមត្រែង និងសែននំធ្វើពីម្សៅអង្ករដំណើបដែលមានរូបរាងដូចព្រះច័ន្ទពេញវង់។

ពិធីបុណ្យរដូវស្លឹកឈើជ្រុះ (ខែវិច្ឆិកា)

រដូវស្លឹកឈើជ្រុះគឺជាពេលវេលាប្រមូលផលដំណាំ ហើយប្រជាជនជប៉ុនទាំងអស់រៀបចំពិធីបុណ្យថ្លែងអំណរគុណសម្រាប់គ្រាប់ពូជដំណាំប្រចាំឆ្នាំ។ ប្រជាជនគ្រប់សហគមន៍នាំគ្នាដង្ហែរអារក្ខប្រចាំតំបន់របស់ពួកគេនៅជុំវិញកន្លែងពួកគេរស់នៅ និងសែងវត្ថុជាទីសក្ការៈរបស់ពួកគេក្នុងគ្រែស្នែង(មិកូស៊ិ)។

ភូមិសាស្ត្រ និង ធម្មជាតិ

ប្រទេសជប៉ុនមាន៤៧ ខេត្ត។ ផ្អែកតាមមូលដ្ឋានភូមិសាស្ត្រ និងប្រវត្តិសាស្ត្រ ខេត្តទាំងនេះត្រូវបានចែកចេញជា៩តំបន់គឺ ហុកកៃដូ តូហូគុ កានតូ ជូប៊ុ គីនគី ជូហ្គូគុ ស៊ីកូគុ គ្យូស្យ៊ូ និងអូគីណាវ៉ា។ តំបន់នីមួយៗមានគ្រាមភាសា និងទំនៀមទំលាប់ផ្សេងៗ ព្រមទាំងវប្បធម៌ ប្រពៃណីដែលមានលក្ខណៈពិសេសតាមតំបន់។ រាជធានីតូក្យូគឺជាមជ្ឈមណ្ឌលរបស់ប្រទេសជប៉ុន ហើយទីក្រុងសំខាន់ៗដទៃទៀត បំពេញតួនាទីជាមជ្ឈមណ្ឌលនយោបាយ សេដ្ឋកិច្ច វប្បធម៌ ទៅតាមតំបន់នីមួយៗរបស់ខ្លួន។

ហ៊ីរ៉ូស៊ីម៉ា Hiroshima

នៅឆ្នាំ១៩៤៥ ហ៊ីរ៉ូស៊ីម៉ាបានក្លាយជាទីក្រុងដំបូងបំផុតនៅលើពិភពលោកដែលទទួលរងការទម្លាក់គ្រាប់បែកបរមាណូ ប៉ុន្តែត្រូវបានស្តារឡើងវិញរហូតក្លាយជាទីក្រុងដ៏សំខាន់មួយរបស់ប្រទេសជប៉ុន។

© SAN/a.collectionRF/amanaimages

ហ្វ៊ូគូអូកា Fukuoka

ជាទីក្រុងធំបំផុតក្នុងតំបន់គ្យូស្យ៊ូ។ ហ្វ៊ូគូអូកាមានភូមិសាស្ត្រនៅជិតទ្វីបអាស៊ីដីគោក និងជាមជ្ឈមណ្ឌលនៃការផ្លាស់ប្តូរគ្នារវាងប្រទេសជប៉ុន និងប្រទេសផ្សេងទៀតនៅទ្វីបអាស៊ី។ ហ្វ៊ូគូអូកាជាម្ចាស់ផ្ទះក្នុងពីធីបុណ្យប្រពៃណីជាច្រើនដូចជាហាកាតាដុនតាគុ ហើយជាម្ចាស់នៃម្ហូបអាហារដ៏ល្បីល្បាញដូចជាមីស៊ូតាគី (ស៊ុបមាន់ក្តៅ) និង មីរ៉ាមែន។ នៅតាមមាត់ទន្លេមានតូបលក់អាហារដែលជាទីកន្លែងមួយទាក់ទាញភ្ញៀវទេសចរ។

©GYRO PHOTOGRAPHY/a.collectionRF/amanaimages

ណាហា Naha

ជាទីក្រុងធំបំផុតនៃខេត្តអូគីណាវ៉ាដែលជាខេត្តស្ថិតនៅចុងខាងត្បូង ឈៀងខាងលិចបំផុតនៃប្រទេសជប៉ុន។ អូគីណាវ៉ា លាតសន្ធឹងទៅភាគនិរតីនៃតំបន់គ្យូស្យ៊ូមាន១៦០កោះ ហើយមានអាកាសធាតុត្រូពិចប្រកបដោយធម្មជាតិដ៏ស្រស់ត្រកាល និងមានអាកាសធាតុក្តៅល្មម។ មហាសាគរដ៏ខៀវស្រងាត់បានធ្វើឲ្យកោះទាំងឡាយក្លាយជាទីកន្លែងដ៏ល្អបំផុតក្នុងពិភពលោកសម្រាប់កីឡាមុជទឹកមើលបាតសមុទ្រ និងសកម្មភាពកម្សាន្តផ្សេងៗនៅសមុទ្រ។

©BUD international/amanaimages

ក្យូតូ Kyoto

ជារាជធានីរបស់ប្រទេសជប៉ុនកាលពីចុងសតវត្សទី៨ ត្រូវបានស្គាល់ថាជាទីក្រុងដែលមានវត្តបុរាណ និងសួនស្រស់ស្អាត។ នៅឆ្នាំ១៩៩៤ អង្គការយូណេស្កូបានបញ្ចូលវត្ត ព្រះវិហារ និងប្រាសាទផ្សេងៗចំនួន ១៧ នៅទីក្រុងក្យូតុ ទីក្រុងអ៊ូជិ និងទីក្រុងអូតស៊ឹ ជាបេតិកភណ្ឌពិភពលោក។

© JP/amanaimages

អូសាកា Osaka

ជាទីក្រុងដ៏ធំបំផុតទីពីរបន្ទាប់ពីទីក្រុងតូក្យូ និងល្បីល្បាញដោយសារអាហារដ៏មានឱជារស និងរឿងកំប្លែង។ នៅឆ្នាំ១៩៩៤ អាកាសយានដ្ឋានអន្តរជាតិកានសៃបានបើកដំណើរការលើកោះសិប្បនិម្មិតនៅឈូងសមុទ្រអូសាកា។

© GYRO PHOTOGRAPHY/a.collectionRF/amanaimages

សាប់ប៉ូរ៉ូ Sapporo

ជាទីក្រុងធំជាងគេបង្អស់នៅតំបន់ហុកកៃដូ។ ទីក្រុងនេះបានអភិវឌ្ឍឡើងតាមការរចនាប្លង់នៅចុងសតវត្សទី១៩ ហើយមហាវិថីទាំងឡាយនៃទីក្រុងត្រូវបានរចនាយ៉ាងមានរបៀប។

© GYRO PHOTOGRAPHY/a.collectionRF/amanaimages

តូក្យូ Tokyo

ជាមជ្ឈមណ្ឌលនយោបាយរបស់ប្រទេសជប៉ុនតាំងពីឆ្នាំ១៦០៣ ជារាជធានី និងជាមជ្ឈមណ្ឌលសេដ្ឋកិច្ច និងព័ត៌មានរបស់ជាតិ។ ស្ថិតនៅចំកណ្ដាលទីក្រុងមានព្រះរាជវាំងព្រះចៅអធិរាជ ហើយនៅជុំវិញព្រះរាជវាំងមានអគារ សភាជាតិ ក្រសួងនានា និងតំបន់ពាណិជ្ជកម្ម។

© PHOTOLIFE/a.collectionRF/amanaimages

ណាហ្គូយ៉ា Nagoya

ជាទីក្រុងធំបំផុតក្នុងតំបន់ជូប៊ុ។ តំបន់ជុំវិញទីក្រុងណាហ្គូយ៉ាគឺជាមជ្ឈមណ្ឌលដែលមានការរីកចម្រើនខ្លាំងបំផុតផ្នែកផលិតកម្មរថយន្ត និងឧស្សាហកម្មផ្សេងៗទៀត។ ប្រាសាទណាហ្គូយ៉ាដែលជានិមិត្តរូបរបស់ទីក្រុងត្រូវបានកសាងឡើងក្នុងឆ្នាំ១៦១២ ដោយលោក តូគូហ្គាវ៉ា អ៊ីអេយ៉ាស៊ូជាប្រមុខរដ្ឋាភិបាលអេដូ។ ត្រកូលតូគូហ្គាវ៉ានេះបានគ្រប់គ្រងប្រទេសជប៉ុនអស់រយៈពេលជាង២៦០ឆ្នាំ។ ប្រាសាទនេះល្បីល្បាញដោយសារមានរូបចម្លាក់សាជីហូកុមាសពីរ (សត្វសមុទ្រកើតតាមមនោគតិ) នៅលើដំបូល។

© Akaishizawa Takehiko/a.collectionRF/amanaimages

លំនៅស្ថាន អាហារ និងសម្លៀកបំពាក់

របៀបនៃការរស់នៅបច្ចុប្បន្នរបស់ប្រជាជនជប៉ុនគឺបែបបុរាណ និងទំនើបច្របាច់បញ្ចូលគ្នា។ យើងអាចឃើញដូចរូបភាពខាងក្រោមនេះ នូវអាហារដែលប្រជាជនជប៉ុនទទួលទាន លំនៅស្ថានដែលគេរស់នៅ និងសម្លៀកបំពាក់របស់ពួកគេ។

ក្មេងៗកំពុងដោះស្បែកជើងនៅច្រកចូលផ្ទះ

កុមារកំពុងរៀន

លំនៅស្ថានជប៉ុន

លំនៅស្ថានបែបប្រពៃណីជប៉ុន គឺត្រូវអង្គុយផ្ទាល់នឹងតាតាមិ (កន្ទេលជប៉ុន)។ បន្ទប់បែបជប៉ុនដដែលក៏អាចប្រែក្លាយទៅជាបន្ទប់ទទួលទានអាហារ ឬបន្ទប់គេងដោយគ្រាន់តែបន្ថែមហ្វូតុន (ពូកទ្រនាប់ជប៉ុន) ប៉ុណ្ណោះ។ ចំពោះលំនៅស្ថានបែបទំនើបវិញគឺតែងតែមានទាំងបន្ទប់បែបជប៉ុនដែលប្រើតាតាមិ និងបន្ទប់បែបបស្ចិមប្រទេស។ ទោះបែបណាក៏ដោយតាមទំនៀមទំលាប់ប្រជាជនជប៉ុនគឺនៅតែដោះស្បែកជើងនៅមាត់ទ្វារផ្ទះ។

គីម៉ូណូ

កាលពីសម័យមុន ប្រជាជនជប៉ុនតែងស្លៀកគីម៉ូណូគ្រប់ពេលទាំងអស់។ ប៉ុន្តែបច្ចុប្បន្ន ពួកគាត់តែងស្លៀកសម្លៀកបំពាក់បែបបស្ចិមប្រទេស ដោយបន្តស្លៀកគីម៉ូណូសម្រាប់តែព្រឹត្តិការណ៍ពិសេស ពិធីបុណ្យផ្សេងៗ និងនៅក្នុងសកម្មភាពវប្បធម៌មួយចំនួន ដូចជានៅពេលរាំរបាំជប៉ុន កិច្ចតុបតែងផ្កា និងពិធីលៀងតែជាដើម។

យើងប្រើចង្កឹះដើម្បីទទួលទានបាយក្នុងចានចង្កឹះ

អាហារជប៉ុន

ប្រភេទអាហារដែលទទួលទាននៅផ្ទះ (រូបខាងក្រោមផ្នែកខាងស្តាំ) ចែកជាបីផ្នែកគឺ បាយចានចង្កឹះ ទឹកស៊ុបមីសុ និងម្ហូបផ្សេងៗ។ ចំពោះស៊ូស៊ី (រូបខាងលើ) និង ថេមភូរ៉ា (រូបខាងក្រោមផ្នែកខាងឆ្វេង) គឺពេញនិយមសម្រាប់មនុស្សគ្រប់វ័យ។ សម្រាប់អាហារសម្រន់ យើងតែងតែបរិភោគបាយពូត អូនីហ្គីរី (រូបភាពគំនូរខាងស្តាំ)។

ការអប់រំ

សាលារៀន

ប្រព័ន្ធអប់រំជាមូលដ្ឋាននៅប្រទេសជប៉ុនមានសាលាបឋមសិក្សា(ប្រាំមួយឆ្នាំ) អនុវិទ្យាល័យ(បីឆ្នាំ) វិទ្យាល័យ(បីឆ្នាំ) និងមហាវិទ្យាល័យ(បួនឆ្នាំ)។

កាតព្វកិច្ចសិក្សាដែលខានមិនបានមានចែងក្នុងច្បាប់រដ្ឋធម្មនុញ្ញជប៉ុនគឺសិក្សារយៈពេល៩ឆ្នាំ គឺនៅបឋមសិក្សា និងអនុវិទ្យាល័យ ប៉ុន្តែសិស្ស៩៨%បន្តការសិក្សាដល់កម្រិតវិទ្យាល័យ។ ជាធម្មតាសិស្សត្រូវតែប្រឡងដើម្បីចូលរៀននៅវិទ្យាល័យ និងមហាវិទ្យាល័យ។

កុមារជប៉ុនចូលរៀនថ្នាក់ទី១ បន្ទាប់ពីខួបកំណើតគម្រប់អាយុប្រាំមួយឆ្នាំរបស់ពួកគេ។ ជាទូទៅការបើកបវេសនកាលជប៉ុនធ្វើឡើងនៅដើមខែមេសា។

ប្រព័ន្ធអប់រំ

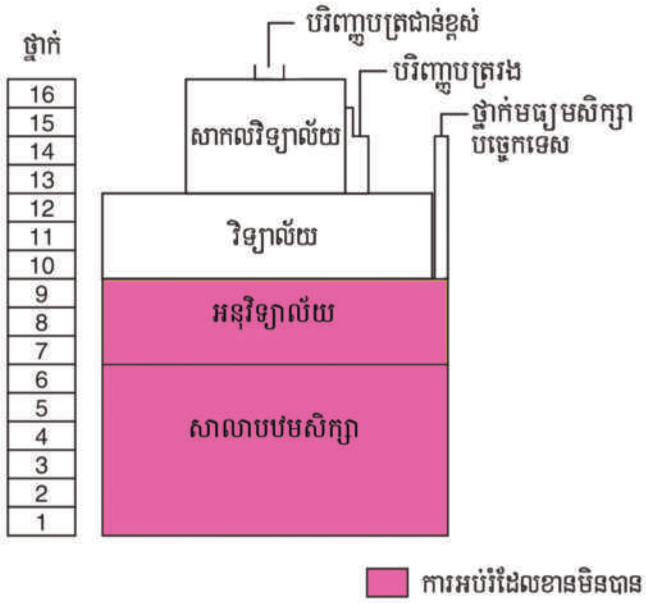

សកម្មភាពនៅសាលារៀន

សកម្មភាពសិស្សប្រគំតន្ត្រី

សកម្មភាពកូនសិស្សតូចៗសម្អាត់ថ្នាក់រៀន

នៅក្នុងសាលាបឋមសិក្សាជប៉ុន ថ្នាក់រៀននីមួយៗចែកជាក្រុមតូចៗសម្រាប់ធ្វើសកម្មភាពច្រើនយ៉ាង ដូចជាក្រុមសម្អាតទីធ្លាសាលា សាលធំៗ បន្ទប់រៀន និងបន្ទប់ទឹកជាដើម។ ពេលថ្ងៃត្រង់មានការទទួលទានអាហារ សិស្សានុសិស្សដាក់វេនគ្នា មានក្រុមបម្រើសេវាកម្មជាដើម។ អាហារថ្ងៃត្រង់របស់សាលាសម្បូរដោយអាហារដែលមានជីវជាតិល្អសម្រាប់ការលូតលាស់របស់កុមារ។

សម្រាប់អនុវិទ្យាល័យទៅសាលានីមួយៗមានក្លឹបផ្សេងៗជាច្រើនដូចជា ក្លឹបតន្ត្រី ឬសិល្បៈ ក្លឹបវិទ្យាសាស្ត្រ ក្លឹបកីឡា មានដូចជា កីឡាយូដូ ការ៉ាតេដូ កេនដូ កីឡាបាល់ទាត់ និងកីឡាបេសប៊ល ដែលពេញនិយមបំផុតសម្រាប់ក្មេងប្រុស។

សាលារៀននីមួយៗតែងមានរៀបចំព្រឹត្តិការណ៍ប្រចាំឆ្នាំ ដូចជាទិវាកីឡាដែលសិស្សានុសិស្សប្រកួតទាញព្រ័ត្រ រត់បណ្ដាក់ ការសម្តែងរបាំ វប្បធម៌ផ្សេងៗ និងមានដំណើរកម្សាន្តទៅកាន់កន្លែងប្រវត្តិសាស្ត្រនានា។

ភាសាជប៉ុន

តួអក្សរជប៉ុនមាន៣ប្រភេទគឺ កាន់ជិ ហ៊ីរ៉ាហ្គាណា និង កាតាកាណា។ តួអក្សរកាន់ជិត្រូវបាននាំចូលពីប្រទេសចិនក្នុងទសវត្សទី៥ ហើយក្រោយមកតួអក្សរមួយចំនួនក៏ត្រូវបានប្រើដើម្បីបង្កើតបានជាតួអក្សរ ហ៊ីរ៉ាហ្គាណា និង កាតាកាណា។

កាន់ជិ

អក្សរកាន់ជិបូរាណកើតពីរូបភាពតូចៗដែលបង្ហាញពីអត្ថន័យនៃពាក្យនីមួយៗ ប៉ុន្តែសព្វថ្ងៃអក្សរកាន់ជិមិនដូចកាលពីសម័យបុរាណទេ។ យើងអាចអានភាសាជប៉ុននៅសម័យទំនើបនេះបានដោយគ្រាន់តែយើងបានរៀនពីតួអក្សរកាន់ជិប្រមាណ២០០០តួប៉ុណ្ណោះ។

តារាងតួអក្សរ ហ៊ីរ៉ាហ្គាណា និង កាតាកាណា

សម្លេងភាសាជប៉ុនអាចសរសេរបាន៤៦តួអក្សរ និងបូកបន្ថែមនូវតួអក្សរផ្សំផ្សេងៗទៀត នាំឲ្យការបញ្ចេញសម្លេងប្រែប្រួលបន្តិចបន្តួច (ឧទាហរណ៍ សម្លេង កា ទៅជា ហ្គា)។ ទាំងតួអក្សរហ៊ីរ៉ាហ្គាណា និងកាតាកាណា សម្លេងព្យញ្ជនៈ គឺតែងតែផ្សំជាមួយសម្លេងស្រៈ។

あ ア a	か カ ka	さ サ sa	た タ ta	な ナ na	は ハ ha	ま マ ma	や ヤ ya	ら ラ ra	わ ワ wa	
い イ i	き キ ki	し シ shi	ち チ chi	に ニ ni	ひ ヒ hi	み ミ mi		り リ ri		
う ウ u	く ク ku	す ス su	つ ツ tsu	ぬ ヌ nu	ふ フ fu	む ム mu	ゆ ユ yu	る ル ru		
え エ e	け ケ ke	せ セ se	て テ te	ね ネ ne	へ ヘ he	め メ me		れ レ re		
お オ o	こ コ ko	そ ソ so	と ト to	の ノ no	ほ ホ ho	も モ mo	よ ヨ yo	ろ ロ ro	を ヲ wo	ん ン n

が ガ ga	ざ ザ za	だ ダ da	ば バ ba	ぱ パ pa
ぎ ギ gi	じ ジ ji	ぢ ヂ ji	び ビ bi	ぴ ピ pi
ぐ グ gu	ず ズ zu	づ ヅ zu	ぶ ブ bu	ぷ プ pu
げ ゲ ge	ぜ ゼ ze	で デ de	べ ベ be	ぺ ペ pe
ご ゴ go	ぞ ゾ zo	ど ド do	ぼ ボ bo	ぽ ポ po

きゃ キャ kya	しゃ シャ sha	ちゃ チャ cha	にゃ ニャ nya	ひゃ ヒャ hya	みゃ ミャ mya	りゃ リャ rya	ぎゃ ギャ gya	じゃ ジャ ja	びゃ ビャ bya	ぴゃ ピャ pya
きゅ キュ kyu	しゅ シュ shu	ちゅ チュ chu	にゅ ニュ nyu	ひゅ ヒュ hyu	みゅ ミュ myu	りゅ リュ ryu	ぎゅ ギュ gyu	じゅ ジュ ju	びゅ ビュ byu	ぴゅ ピュ pyu
きょ キョ kyo	しょ ショ sho	ちょ チョ cho	にょ ニョ nyo	ひょ ヒョ hyo	みょ ミョ myo	りょ リョ ryo	ぎょ ギョ gyo	じょ ジョ jo	びょ ビョ byo	ぴょ ピョ pyo

あ = Hiragana
ア = Katakana
a = English reading

ប្រវត្តិសាស្ត្រ

ព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់ៗ នៃប្រទេសជប៉ុន

ចាប់ពីសម័យកាលបរបាញ់មកដល់សម័យកាលដាំដុះដំណាំស្រូវ

- សម័យកាលថ្ម — ប្រជាជនរស់នៅដោយការបរបាញ់ និងប្រមូលផល
- យុគសម័យចូម៉ុន — ការតាំងលំនៅស្ថានជាអចិន្ត្រៃយ៍ចាប់ផ្តើម ប្រជាជនប្រើឧបករណ៍ថ្មរំលីង និងកុម្ភការភ័ណ្ឌ(ឆ្នាំង ក្រឡ...ធ្វើពីដីឥដ្ឋ)
- យុគសម័យយ៉ាយ៉ូអ៊ី — ការចាប់ផ្តើមដាំដុះដាំណាំស្រូវ និងឧបករណ៍ធ្វើអំពីលោហធាតុ
- សតវត្សទី៤-៥ — ឯកភាពវប្បនិយកម្មនៃតុលាការយ៉ាម៉ូតុត្រូវបានធ្វើឡើង *ទីបញ្ចុះសពសាងសង់ជុំវិញប្រទេស *ព្រះពុទ្ធសាសនា *អក្សរចិន *បច្ចេកវិទ្យាថ្មី និងវប្បធម៌ដទៃទៀតត្រូវបាននាំចូលមកប្រទេសជប៉ុនពីទីបផ្សេងៗ

សម័យកាលនៃការស្ថាបនាទីក្រុង និងអភិជនភាព

- ៥៩៣ — ព្រះអង្គម្ចាស់ សូតូគុ ក្លាយជារាជានុសិទ្ធិ
- ៧១០ — រាជធានី ដូរមកនៅណារ៉ា
- ៧៥២ — ព្រះពុទ្ធបដិមាដ៏ធំនៅឯវិហារតូដាអ៊ិជិ ត្រូវបានស្ថាបនាចប់សព្វគ្រប់
- ៧៩៤ — រាជធានី ដូរមកនៅក្យូតូ អភិជនភាពកាន់តែមានឥទ្ធិពលការប្រើអក្សរជប៉ុនកាណាបានចាប់ផ្តើម ហ្គេនជិ ម៉ូណូហ្កាតារិ (រឿងនិទានរបស់ហ្គេនជិ) ប្រលោមលោកដែលចាស់ជាងគេបំផុតក្នុងលោកត្រូវបាននិពន្ធដោយលោក ម៉ូរ៉ាសាគី ស៊ីគីប៊ុ

រូបគំនូរពីរឿង ហ្គេនជិ ម៉ូណូហ្កាតារិ

ពីសម័យកាលអភិជនភាពមកសម័យកាលសឹកសង្គ្រាម

- ១១៩២ — មីណាម៉ូតុ ណូ យ៉ូរីតូម៉ូ បង្កើតរបបកាម៉ាគូរ៉ា
- ១២៧៤ — ពួកម៉ុងហ្គោលវាយប្រហារជប៉ុន (និងម្តងទៀតក្នុងឆ្នាំ១២៨១)
- ១៣៣៦ — អាស៊ីកាហ្កា តាកាអ៊ូជិ បង្កើតរបប មូរ៉ូម៉ាជិ (ក្យូតូ)
- ១៤៨៩ — សង្គ្រាមរវាងវណ្ណៈអភិជនសក្តិភូមិបានរាលដាលទូទាំងប្រទេស
- ១៥៤៣ — ជនជាតិព័រទុយហ្គាល់នាំកាំភ្លើងចូលមកប្រទេសជប៉ុនដំបូងគេបំផុត
- ១៥៤៩ — គ្រិស្តសាសនាត្រូវបាននាំមកប្រទេសជប៉ុនដោយលោក Francis Xavier
- ១៥៩០ — តូយ៉ូតូមិ ហ៊ីដេយ៉ូស៊ិ បង្រួបបង្រួមប្រទេសជប៉ុន

ប្រាសាទ ហ៊ីមេជិ

ពីសម័យកាលសង្គ្រាមមកសម័យកាលជំនួញ

- ១៦០៣ — តូគុហ្កាវ៉ា អ៊ីអេយ៉ាស៊ូ បង្កើតរបប អេដូ ឈ្មួញកាន់តែមានឥទ្ធិពលខ្លាំងក្លាខណៈដែលពាណិជ្ជកម្មរីកចម្រើន
- ១៦៣៩ — ជប៉ុនកាត់ផ្តាច់ទំនាក់ទំនងជាមួយពិភពលោកទាំងស្រុង

ចំនួនសាលារៀនតាមវិហារបានកើនឡើង ការអានការសរសេរ ក្បាច់គិតលេខ សីលធម៌និងមុខវិជ្ជាផ្សេងៗទៀតត្រូវបានបង្ហាត់បង្រៀនយ៉ាងទូលំទូលាយ

ទស្សនីយភាព ហាងទំនិញ ម៉ាត់ស៊ូសាកាយ៉ា នៅឆ្នាំ១៧៦៨

- ១៨៥៣ — ឧត្តមនាវាត្រីអាមេរិកឈ្មោះ Mathew Perry មកដល់ Uraga ដើម្បីទាមទារឲ្យជប៉ុនបើកចំហជាមួយលោកខាងក្រៅ

ព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់ៗ ក្នុងពិភពលោក

C.3500 BC	អារ្យធម៌លើកដំបូងរីកចម្រើននៅមេសូប៉ូតាមៀ
C.3000 BC	រដ្ឋឯកភាពបានកើតឡើងនៅអេហ្ស៊ីប
C.2500 BC	អារ្យធម៌ឥណ្ឌបានកកើតនៅប្រទេសឥណ្ឌា
C.1760 BC	ក្រមច្បាប់ ហាំមូរ៉ាប៊ី ត្រូវបានបង្កើតនៅបេប៊ីឡូន៉ៀ
C.1400 BC	រាជវង្សយិនត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងប្រទេសចិន
116	ចក្រភពរ៉ូម៉ាំងគ្រប់គ្រងតំបន់ធំបំផុត
313	គ្រីស្តសាសនាត្រូវបានទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការដោយរាជាធិរាជ កុងស្តង់ទីនី
589	រាជវង្សស៊ូអ៊ិ បង្រួបបង្រួមប្រទេសចិន
7th C	សាសនាឥស្លាមត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយម៉ូហាមេដ
800	សាឡឺម៉ាញ មហាក្សត្រអំបូរហ្វ្រង់ក៍ត្រូវបានរាជាភិសេកជារាជាធិរាជរបស់ចក្រភពរ៉ូម៉ាំងខាងលិច
962	អុត្តូ ត្រូវបានរាជាភិសេកជារាជាធិរាជរបស់ចក្រភពរ៉ូម៉ាំងផ្អែកសាសនា
1206	ហ្គេនហ្គិសខាន់ បង្កើតចក្រភពម៉ុងហ្គោល
1299	ចក្រភពអុតូម៉ាន់ ត្រូវបានបង្កើតឡើង
1337	សង្គ្រាមរយឆ្នាំរវាងប្រទេសអង់គ្លេស និងប្រទេសបារាំងបានចាប់ផ្តើម
1492	គ្រីស្តូហ្វឺ កូឡុំប៊ីសរកឃើញទ្វីបអាមេរិក

ព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់ៗ នៃប្រទេសជប៉ុន

ជប៉ុន បើកចំហជាមួយលោកខាងក្រៅ

- ១៨៥៤ ជប៉ុន និងសហរដ្ឋអាមេរិកចុះសន្ធិសញ្ញាសន្តិភាព និងមិត្តភាពដោយបញ្ចប់នូវការផ្តាច់ខ្លួនរបស់ប្រទេសជប៉ុន
- ១៨៥៨ ចុះសន្ធិសញ្ញាពាណិជ្ជកម្មជាមួយប្រទេសនានា
- ១៨៦៧ របបអេដូដួលរលំ ហើយរាជាធិរាជក្លាយជាស្នូលនៃនយោបាយ
- ១៨៦៨ ការស្តារមេជិឡើងវិញបានដំណើរការ ហើយអេដូត្រូវដាក់ឈ្មោះថ្មីថាតូក្យូ ការប្រែប្រួលដ៏ធំធេងខាងប្រព័ន្ធនយោបាយ សង្គម និងបែបផែននៃជីវភាពរស់នៅ ប្រព័ន្ធអប់រំដោយខានមិនបានត្រូវបានបង្កើតឡើង ការសាងសង់សាលាបឋមសិក្សាចាប់ផ្តើមទូទាំងប្រទេស
- ១៨៨៩ ច្បាប់រដ្ឋធម្មនុញ្ញរបស់រាជាណាចក្រជប៉ុនត្រូវចេញផ្សាយ
- ១៨៩០ សភារាជាធិរាជជប៉ុនចាប់ផ្តើមកិច្ចប្រជុំលើកទីមួយ
- ១៨៩៤-៩៥ សង្គ្រាមរវាងជប៉ុន និងចិន ឧស្សាហកម្មសូត្ររីកចម្រើន
- ១៩០៤-០៥ សង្គ្រាមរវាងជប៉ុន និងរុស្ស៊ី
- ១៩១៤-១៨ សង្គ្រាមលោកលើកទី១ ឧស្សាហកម្មធុនធ្ងន់រីកចម្រើន
- ១៩២៣ រញ្ជួយដីដ៏ធំនៅកាន់តូ
- ១៩២៥ ការបោះឆ្នោតបុរសជាសកលត្រូវបានដាក់ឲ្យអនុវត្ត
- ១៩៤១-៤៥ សង្គ្រាមនៅតំបន់មហាសមុទ្រប៉ាស៊ីហ្វិក
- ១៩៤៥ ការទម្លាក់គ្រាប់បែកបរមាណូលើទីក្រុងហ៊ីរ៉ូស៊ីម៉ា និងណាហ្កាសាគី

សាលារៀនកៃជិ ជាសាលារៀនមួយដែលចាស់ជាងគេបំផុតនៅប្រទេសជប៉ុន

ឆ្ពោះទៅកាន់ប្រទេសជប៉ុនមួយថ្មីក្រោយពេលសង្គ្រាម

ទេសភាពទីក្រុងដូចនេះ គឺជានិមិត្តរូបនៃការអភិវឌ្ឍរបស់ជប៉ុនក្រោយពេលសង្គ្រាម

- ១៩៤៦ ច្បាប់រដ្ឋធម្មនុញ្ញជប៉ុន ត្រូវបានបោះផ្សាយ កំណែទម្រង់សង្គមត្រូវបានអនុវត្ត
- ១៩៤៩ យូកាវ៉ា ហ៊ីដេគី ក្លាយជាពលរដ្ឋជប៉ុនដំបូងគេដែលទទួលរង្វាន់ណូបែលខាងរូបវិទ្យា
- ១៩៥១ សន្ធិសញ្ញាសន្តិភាពត្រូវចុះជាមួយប្រទេសផ្សេងៗ
- ១៩៥៦ ជប៉ុនក្លាយជាសមាជិករបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ សេដ្ឋកិច្ចរីកលូតលាស់
- ១៩៦៤ ការប្រកួតកីឡាអូឡាំពិកប្រារព្ធនៅទីក្រុងតូក្យូជាកីឡាអូឡាំពិកដំបូងបំផុតនៅអាស៊ី តូកៃដូ ស៊ិនកានសេន(រថភ្លើងល្បឿន)ចាប់ផ្តើមដំណើរការ
- ១៩៧០ ការតាំងពិព័រណ៌ពិភពលោកនៅអូសាកាជា EXPO ទីមួយនៅអាស៊ី
- ១៩៧២ អូគីណាវ៉ា ត្រូវបានប្រគល់ឲ្យជប៉ុនវិញ ការប្រកួតកីឡាអូឡាំពិករដូវរងារធ្វើនៅទីក្រុងសាប់ប៉ូរ៉ូ
- ១៩៩៥ រញ្ជួយផែនដីដ៏ធំនៅ ហានស៊ិន-អាវ៉ាជិ
- ១៩៩៨ ការប្រកួតកីឡាអូឡាំពិករដូវរងារធ្វើនៅទីក្រុងណាហ្គាណូ
- ២០០២ FIFA World Cup ត្រូវបានធ្វើជាម្ចាស់ផ្ទះដោយជប៉ុន និងសាធារណរដ្ឋកូរ៉េ
- ២០០៤ រញ្ជួយផែនដីនៅ នីអ៊ីហ្កាតា-ជូអិតស៊ឺ
- ២០០៥ ការតាំងពិព័រណ៌ពិភពលោកនៅ អាអ៊ិជិ ស្តីអំពី "គតិបណ្ឌិតរបស់ធម្មជាតិ"
- ២០១១ ការរញ្ជួយដីដ៏ធំបំផុតនៅភាគខាងកើតនៃប្រទេសជប៉ុន ក្រុមបាល់ទាត់នារីនៃប្រទេសជប៉ុនបាននទទួលជ័យជំនះនៅក្នុងការប្រកួតបាល់ទាត់ពិភពលោក (FIFA WORLD CUP)

ព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់ៗ ក្នុងពិភពលោក

1600	អង់គ្លេសបង្កើតក្រុមហ៊ុន East India ប្រទេសមហាអំណាចរបស់អឺរ៉ុបដាក់តំបន់ភាគច្រើននៃពិភពលោកជាអាណានិគម
C.1750	បដិវត្តន៍ឧស្សាហកម្មចាប់ផ្តើមនៅអឺរ៉ុប
1776	ប្រទេសអាមេរិកប្រកាសឯករាជ្យ
1789	បដិវត្តន៍បារាំងចាប់ផ្តើម និងសេចក្តីប្រកាសសិទ្ធិមនុស្សត្រូវបានចេញផ្សាយ
1876	Alexander Graham Bell បង្កើតទូរស័ព្ទ
1886	Karl Benz បង្កើតរថយន្តដើរដោយប្រេងសាំង
1930	Orville nig Wilbur Wright ធ្វើដំណើរតាមយន្តហោះជាលើកដំបូង
1914-18	សង្គ្រាមលោកលើកទីI
1929	ដំណើរសេដ្ឋកិច្ចធ្លាក់ចុះដុនដាប់ខ្លាំងបានចាប់ផ្តើម
1939-45	សង្គ្រាមលោកលើកទី II
1945	អង្គការសហប្រជាជាតិត្រូវបានបង្កើតឡើង
1957	សហភាពសូវៀតបង្ហោះ Sputnik ជាផ្កាយរណបទី១ ផលិតដោយមនុស្ស
1961	Yuri Gagarin នៃសហភាពសូវៀតក្លាយជាមនុស្សទីមួយដែលបានទៅដល់លំហអាកាស
1969	មនុស្សលោកបានទៅដល់ឋានព្រះច័ន្ទជាលើកដំបូង
2004	រលកស៊ូណាមិ ដ៏ធំនៅមហាសមុទ្រឥណ្ឌា

វប្បធម៌

វប្បធម៌ជប៉ុនតែងតែប្លែកមានតែមួយគ្មានពីរ គឺវប្បធម៌ប្រពៃណី ដូចជាល្ខោនកាប៊ូគី និងពិធីលៀងតែជាដើម ហើយវប្បធម៌ទំនើបមានរួមបញ្ចូលទាំងវីដេអូហ្គេម និងគំនូរជីវចល អានីមេ។

ខាវ៉ៃអ៊ី (គួរឲ្យស្រឡាញ់)

យើងអាចនិយាយនូវអារម្មណ៍ថា ខាវ៉ៃអ៊ី (គួរឲ្យស្រឡាញ់) ទៅលើវប្បធម៌ប្រជាប្រិយរបស់ជប៉ុន។ យុវវ័យទូទាំងពិភពលោកដើរតាមម៉ូដខាវ៉ៃអ៊ី ពីប្រទេសជប៉ុន។

អានីមេ

គ្មានអ្វីដែលគួរឲ្យរំភើប និងអស់សំណើចជាង អានីមេទេ។ តើលោកអ្នកបានជ្រាបទេថា ភាគច្រើននៃគំនូរជីវចលអានីមេ ដែលចាក់បញ្ចាំងនៅរោងភាពយន្ត ឬតាមកញ្ចក់ទូរទស្សន៍នៅជុំវិញពិភពលោកគឺមានប្រភពដើមពីសៀវភៅផ្លុក ម៉ាងហ្កា និង ហ្គេមរបស់ប្រទេសជប៉ុន?

ហ្គេម

វីដេអូហ្គេមសប្បាយៗ ដែលយើងអាចលេងដោយខ្លួនឯង ឬជាមួយមិត្តភក្តិ និងក្រុមគ្រួសារគឺតែងតែប្រឌិតឡើង និងបង្កើតឡើងនៅប្រទេសជប៉ុន ហើយនៅពេលមានការប្រកាសវត្ថុថ្មីនោះគឺជាព័ត៌មានដ៏លេចធ្លោសម្រាប់អ្នកលេងហ្គេមនៅជុំវិញពិភពលោក។

រូបតុក្កតា

ក្មេងៗជប៉ុន និងយុវវ័យ ក៏ជាអ្នកគាំទ្ររូបសត្វដ៏គួរឲ្យស្រឡាញ់ និងរូបតុក្កតាដែលចេញពីអានីមេ និងម៉ាងហ្គា ហើយយើងអាចឃើញរូបនេះនៅលើរបស់ផ្សេងៗដូចជា អាវយឺត សំបកស្លាគ្រាប់ជាដើម។

ខារ៉ាអូខេ

តាមរយៈម៉ាស៊ីនខារ៉ាអូខេ យើងអាចក្លាយជាតារាប្រជាប្រិយ និងអ្នកចម្រៀងសម្រាប់សមាជិកគ្រួសារ ឬមិត្តភក្តិ។

ខូសផ្លេ

ខូសផ្លេ ក្លាយមកពីពាក្យ សម្លៀកបំពាក់ និង លេង (Cos-play= costume+play)។ អ្នកគាំទ្រ អានីមេ តែងបង្កើតសម្លៀកបំពាក់ដ៏អស្ចារ្យរបស់ខ្លួន ហើយស្លៀកពាក់ត្រាប់តាមតួអង្គក្នុងរឿងដែលពួកគេស្រឡាញ់ពេញចិត្តនៅក្នុងកម្មវិធីពិសេសៗ និងព្រឹត្តិការណ៍ប្រជុំអ្នកខូសផ្លេជាដើម។

ល្ខោនណូ

ល្ខោនណូគឺប្រភេទល្ខោនបុរាណចំណាស់មួយរបស់ប្រទេសជប៉ុន។ សាច់រឿងរៀបរាប់ដោយតួអង្គជាច្រើនតុបតែងខ្លួននូវសម្លៀកបំពាក់ចម្រុះពណ៌ និងមានពាក់របាំងមុខ ហើយបន្លឺសម្លេងដោយការស្មូត និងតន្ត្រី។

ម្រ័ក្សណ៍ខ្មុក(សម្ភារៈសម្រាប់ផ្ទុក ដូចជាចាន)

ម្រ័ក្សណ៍ខ្មុកជប៉ុនគឺល្បីល្បាញរហូតដល់ពាក្យបុរាណនៃភាសាអង់គ្លេសគឺ "Japan" មានន័យថា "ម្រ័ក្សខ្មុក"។ ម្រ័ក្សណ៍ខ្មុកនៃសម្ភារៈសម្រាប់ដាក់ម្ហូបអាហារតែងត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាប្រចាំនៅក្នុងផ្ទះថែមទាំងត្រូវបានយកមកប្រើប្រាស់ដើម្បីបង្កើតនូវសោភ័ណភាព និងតម្លៃនៃកិច្ចការសិល្បៈផងដែរ។

ស្ថាបត្យកម្មឈើ

អាគារបុរាណជប៉ុនត្រូវបានសាងសង់ពីឈើ និងប្រើប្រាស់បច្ចេកទេសពិសេសនៃការងារជាងឈើ។ រចនាសម្ព័ន្ធចាស់ៗរបស់ជប៉ុនត្រូវបានរក្សាការពារយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃ ហើយវត្តអារាមជប៉ុន គឺជាសំណង់ឈើបុរាណចំណាស់ជាងគេលើពិភពលោកដែលនៅមានវត្តមាននាពេលបច្ចុប្បន្ន។

អ៊ីកេបាណា (សិល្បៈតុបតែងផ្កា)

ជាង៤០០ឆ្នាំហើយ អ៊ីកេបាណា នៅតែបង្រៀនយើងពីសារៈសំខាន់នៃធម្មជាតិ ជីវិត និងសោភ័ណភាព ដូចដែលយើងរៀនពីការរៀបចំតុបតែងផ្កាតាមរដូវដោយយោងតាមទស្សនៈមេរៀននៃអ៊ីកេបាណា។

ល្ខោនកាប៊ូគិ

កាប៊ូគិ គឺជាល្ខោនម្យ៉ាងដែលបានវិវត្តក្នុងដើមសតវត្សរ៍ទី១៧ ហើយតួសម្តែងទាំងអស់សុទ្ធតែជាបុរស។ តួសម្តែងនិយាយក្នុងលក្ខណៈជាចង្វាក់ និងស្លៀកពាក់ដែលមានលក្ខណៈហ៊ឺហារបៀបផាត់មុខប្រផូ (គូម៉ាដូរី) និងការប្រើប្រាស់គ្រឿងម៉ាស៊ីនដើម្បីបង្កើតជាផ្ទៃឆាកដែលមានលក្ខណៈពិសេស។

គំនូរអ៊ុគិយ៉ូអិ (គំនូរផ្ដិតចេញពីពុម្ពឈើ)

សិល្បករជប៉ុនបានអភិវឌ្ឍគំនូរផ្ដិតចេញពីពុម្ពឈើមានតែមួយនេះនៅទសវត្សរ៍ទី១៨។ ក្រោយពីសិល្បករអ៊ឺរ៉ុប បានរកឃើញគំនូរអ៊ុគិយ៉ូអិនេះហើយ គំនូរនេះត្រូវបានរីកសុះសាយយ៉ាងទូលំទូលាយនៅទស្សវត្សទី១៩ នៃអ្នកបារាំងនិយម។

កីឡា

យើងលេងកីឡាជាច្រើនប្រភេទក្នុងប្រទេសជប៉ុន។ ក្បាច់គុណប្រពៃណីដូចជា យូដូ និងកេនដូ មានការពេញនិយមយ៉ាងខ្លាំង ហើយមានកីឡាដែលមានប្រភពពីបរទេសដូចជា បេសបិល និងបាល់ទាត់ក៏ពេញនិយមផងដែរ។

កីឡាស្គីបន្ទះឈើ

កីឡាស្ទូចត្រី

ស៊ូម៉ូ

ស៊ូម៉ូជាប្រភេទកីឡាបោកចំបាប់ដែលមានអាយុជាង ១០០០ឆ្នាំហើយ។ កីឡាករស៊ូម៉ូ មិនស្លៀកសម្លៀកបំពាក់អ្វីច្រើនទេ គ្រាន់តែពាក់ខ្សែក្រវ៉ាត់ដ៏ធំ និងទុកម៉ូដសក់របស់ពួកគេដូចម៉ូដសម័យបុរាណ។

កីឡាបេសបិល

កីឡាជិះស្គីលើទឹកកក

យូដូ

យូដូ សព្វថ្ងៃត្រូវបានចូលជាប្រភេទកីឡាអូឡាំពិក ហើយត្រូវបានស្គាល់ថាជាកីឡាប្រដាល់ជប៉ុន។ ដូចគ្នានឹងកីឡាប្រដាល់ជប៉ុនបុរាណដែរ កីឡាយូដូគឺបង្រៀនយើងឲ្យគោរពអ្នកដទៃ និងហ្វឹកហាត់ស្មារតីរបស់ខ្លួន។

កីឡាជិះក្ដារបន្ទះលើទឹករលក

កីឡាបាល់ទះ

កីឡាបាល់ទាត់

កីឡាវាយកូនហ្គោល

កីឡារត់ប្រណាំង

គ្យូដូ

គ្យូដូ គឺជាកីឡាបាញ់ធ្នូបែបបុរាណដោយប្រើធ្នូប្រពៃណីពិសេសកីឡានេះល្បីល្បាញដោយសាររៀនពីការផ្ចង់អារម្មណ៍ និងកំលាំង។ មិនតែប៉ុណ្ណោះកីឡានេះក៏មានការប្រកួតបាញ់ធ្នូនៅលើខ្នងសេះផងដែរ។

កេនដូ

កេនដូបានចាប់ផ្ដើមដូចប្រព័ន្ធហ្វឹកហាត់សម្រាប់សាម៉ូរ៉ៃ ដើម្បីអនុវត្តបច្ចេកទេសប្រយុទ្ធផ្លែដាវរបស់ពួកគេ។ នៅពេលហ្វឹកហាត់យើងប្រើដាវឬស្សី និងស្លៀកសំលៀកបំពាក់ការពារខ្លួន។

ការ៉ាតេ

ការ៉ាតេមានដើមកំណើតនៅខេត្តអូគីណាវ៉ា ដែលស្ថិតនៅផ្នែកខាងត្បូងបង្អស់នៃប្រទេសជប៉ុន។ កីឡាករការ៉ាតេហ្វឹកហាត់បច្ចេកទេសវាយ និងទាត់ដោយអនុវត្តនូវចលនាជាបន្តបន្ទាប់ដែលហៅថាកាតា(ក្បាច់)។

ព្រះរាជវង្សានុវង្ស

តាមច្បាប់រដ្ឋធម្មនុញ្ញជប៉ុន ព្រះចៅអធិរាជជានិមិត្តរូបរបស់ជាតិ និងឯកភាពរបស់ប្រជាជន។ ព្រះអង្គគ្មានអំណាចអ្វីទាក់ទងទៅនឹងរដ្ឋាភិបាលទេ។ ព្រះករុណា ព្រះចៅអធិរាជ អាគីហ៊ីតូ បានឡើងគ្រងរាជ្យជាព្រះចៅអធិរាជទី១២៥របស់ជប៉ុន ពីឆ្នាំ១៩៨៩។

សមាជិកព្រះរាជវង្សានុវង្សទទួលភ្ញៀវរដ្ឋមកពីប្រទេសផ្សេងៗ ហើយធ្វើទស្សនកិច្ចទៅបរទេស។ តាមរយៈសកម្មភាពទាំងនេះ សមាជិករាជវង្សានុវង្សបំពេញតួនាទីដ៏សំខាន់ក្នុងការជួយធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងនូវចំណងមិត្តភាពជាអន្តរជាតិ។

សមាជិករាជវង្សានុវង្សក៏រក្សានូវទំនាក់ទំនងយ៉ាងទូលំទូលាយជាមួយប្រជាពលរដ្ឋជប៉ុនតាមរយៈការចូលរួមក្នុងកម្មវិធីផ្សេងៗ នៅទូទាំងប្រទេស និងតាមរយៈការចុះសួរសុខទុក្ខប្រជាជនតាមមន្ទីរជនពិការ និងជនចាស់ជរា។ សមាជិករាជវង្សានុវង្សទទួលបាននូវការគោរពយ៉ាងខ្លាំងពីសំណាក់ប្រជាពលរដ្ឋជប៉ុន។

Imperial Household Agency

រាជវង្សានុវង្សរបស់ជប៉ុន (រូបថតក្នុងឆ្នាំ ២០១៧)
រូបពីឆ្វេង: ព្រះអង្គម្ចាស់ក្សត្រីយ៍ រាជទាយាទ ម៉ាសាកូ / ព្រះអង្គម្ចាស់ក្សត្រីយ៍ ម៉ាកូ / ព្រះអង្គម្ចាស់រាជទាយាទ ណារូហ៊ីតូ / ព្រះអង្គម្ចាស់ក្សត្រីយ៍ អៃកូ / ព្រះចៅអធិរាជ អាគីហ៊ីតូ / ព្រះរាជនី មីឈីកូ / ព្រះអង្គម្ចាស់ ហ៊ីសាហ៊ីតូ / ព្រះអង្គម្ចាស់ អាគីស៊ីណូ / ព្រះអង្គម្ចាស់ក្សត្រីយ៍ កាកូ / ព្រះអង្គម្ចាស់ក្សត្រីយ៍ អាគីស៊ីណូ

ទង់ជាតិ និងភ្លេងជាតិ

ទង់ជាតិជប៉ុនត្រូវបានគេហៅថា ហ៊ីណូម៉ារូ។ គេបានចាប់ផ្តើមប្រើប្រាស់ទង់ជាតិនេះនៅចុងសតវត្សរ៍ទី១៩។ ទង់ជាតិបង្ហាញនូវរូបព្រះអាទិត្យជារង្វង់មូលពណ៌ក្រហមរំលេចនៅកណ្តាលផ្ទៃពណ៌ស។ ភ្លេងជាតិជប៉ុន "គីមីហ្គាយ៉ូ" មានដើមកំណើតពីកំណាព្យដែលមាន ៣១ព្យាង្គ ឬ ហៅថា វ៉ាកា ដែលត្រូវបាននិពន្ធឡើងក្នុងសតវត្សរ៍ទី១០។ ពាក្យពេចន៍នៃភ្លេងជាតិអធិប្បាយអំពីការបួងសួងសុំសន្តិភាព និងភាពសម្បូររុងរឿងជានិច្ចនិរន្តនៅក្នុងប្រទេសជប៉ុន។

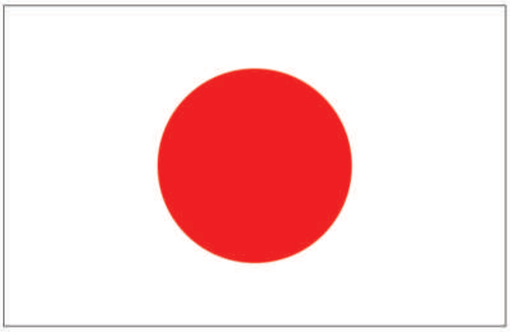

គីមីហ្គាយ៉ូ

Words: Anonymous
Music: Hayashi Hiromori
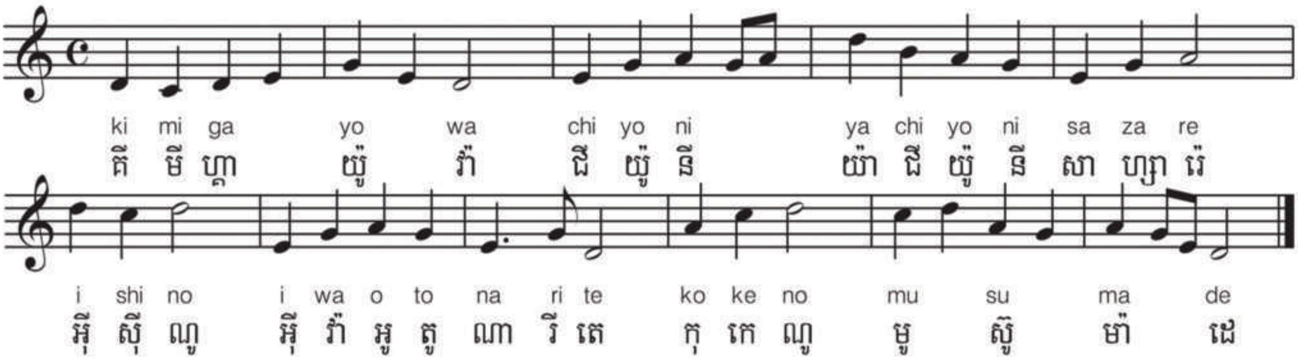
ស្ថាប័នរដ្ឋ

រដ្ឋធម្មនុញ្ញជប៉ុនដែលបានចូលជាធរមានក្នុងឆ្នាំ១៩៤៧ ផ្អែកលើគោលការណ៍បីយ៉ាងគឺអធិបតេយ្យភាពរបស់ប្រជាជនការគោរសិទ្ធិមនុស្សជាមូលដ្ឋាន និងការលះបង់ចោលសង្គ្រាម។ ច្បាប់រដ្ឋធម្មនុញ្ញក៏បានចែងផងដែរពីឯករាជ្យភាពនៃស្ថាប័នទាំងបីរបស់រដ្ឋគឺ ស្ថាប័ននីតិបញ្ញត្តិ (សភាជាតិ) ស្ថាប័ននីតិប្រតិបត្តិ (គណៈរដ្ឋមន្ត្រី) និង ស្ថាប័នតុលាការ។

អគាររបស់សភាជាតិ

សភាជាតិរបស់ជប៉ុនគឺជាស្ថាប័នអំណាចកំពូលរបស់រដ្ឋ និងជាស្ថាប័នតាក់តែងច្បាប់តែមួយគត់របស់រដ្ឋ។ សភាជាតិជប៉ុនមានសភាតំណាងរាស្ត្រ (សភាជាន់ទាប) ដែលមាន៤៦៥អាសនៈ និងព្រឹទ្ធសភា (សភាជាន់ខ្ពស់) ដែលមាន២៤២តអាសនៈ។ ប្រជាពលរដ្ឋជប៉ុនទាំងអស់មានសិទ្ធបោះឆ្នោតនៅពេលពួកគេមានអាយុគ្រប់ ១៨ឆ្នាំ។

ប្រទេសជប៉ុនមានប្រព័ន្ធរដ្ឋាភិបាលអាស្រ័យដោយសភាដូចចក្រភពអង់គ្លេស និងប្រទេសកាណាដា។ ខុសពីពលរដ្ឋអាមេរិក ឬបារាំង ប្រជាពលរដ្ឋជប៉ុនមិនមានសិទ្ធិបោះឆ្នោតជ្រើសរើសប្រធានាធិបតីផ្ទាល់ទេ។ សមាជិកសភាបោះឆ្នោតជ្រើសរើសនាយករដ្ឋមន្ត្រីក្នុងចំណោមសមាជិករបស់ខ្លួន។ នាយករដ្ឋមន្ត្រីបង្កើត និងដឹកនាំគណៈរដ្ឋមន្ត្រីរបស់រដ្ឋ។ គណៈរដ្ឋមន្ត្រីដែលមានអំណាចនីតិប្រតិបត្តិគឺត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះមុខសភា។

សម័យប្រជុំពេញអង្គនៃសភាជាតិ

អំណាចតុលាការស្ថិតនៅនឹងតុលាការកំពូល ក្រៅពីនេះមានដូចជាសាលាឧទ្ធរណ៍ សាលាដំបូង និងសាលាលហុ។ តុលាការកំពូលមានប្រធានម្នាក់ និងចៅក្រម១៤នាក់ទៀត អ្នកទាំងអស់នោះត្រូវបានតែងតាំងដោយគណៈរដ្ឋមន្ត្រី។ រឿងក្តីភាគច្រើនត្រូវបានដោះស្រាយដោយសាលាដំបូង។ មានសាលាលហុដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាកម្រិតស្រាលដូចជាការរំលោភច្បាប់ចរាចរណ៍ជាដើម។

ប្រទេសជប៉ុនមានអាជ្ញាធរខេត្តចំនួន៤៧ និងមានអាជ្ញាធរក្រុងជាច្រើនដែលទទួលខុសត្រូវការងារអប់រំ សុខុមាលភាព សេវាផ្សេងៗ ការសាងសង់ និងការថែទាំជួសជុលហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរួមទាំងសេវាផ្គត់ផ្គង់ទឹក ភ្លើង ហ្គាស ផងដែរ។ ការងារអាជ្ញាធររបស់ពួកគាត់គឺធ្វើឲ្យកាន់តែមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធិជាមួយប្រជាជនតាមមូលដ្ឋាន។ ប្រធានអាជ្ញាធរគ្រប់គ្រងតំបន់នីមួយៗ និងសមាជិកសភាតាមមូលដ្ឋានត្រូវបានជ្រើសតាំងដោយប្រជាពលរដ្ឋនៅមូលដ្ឋានតាមរយៈការបោះឆ្នោត។

ស្ថាប័នទាំងបីរបស់រដ្ឋ

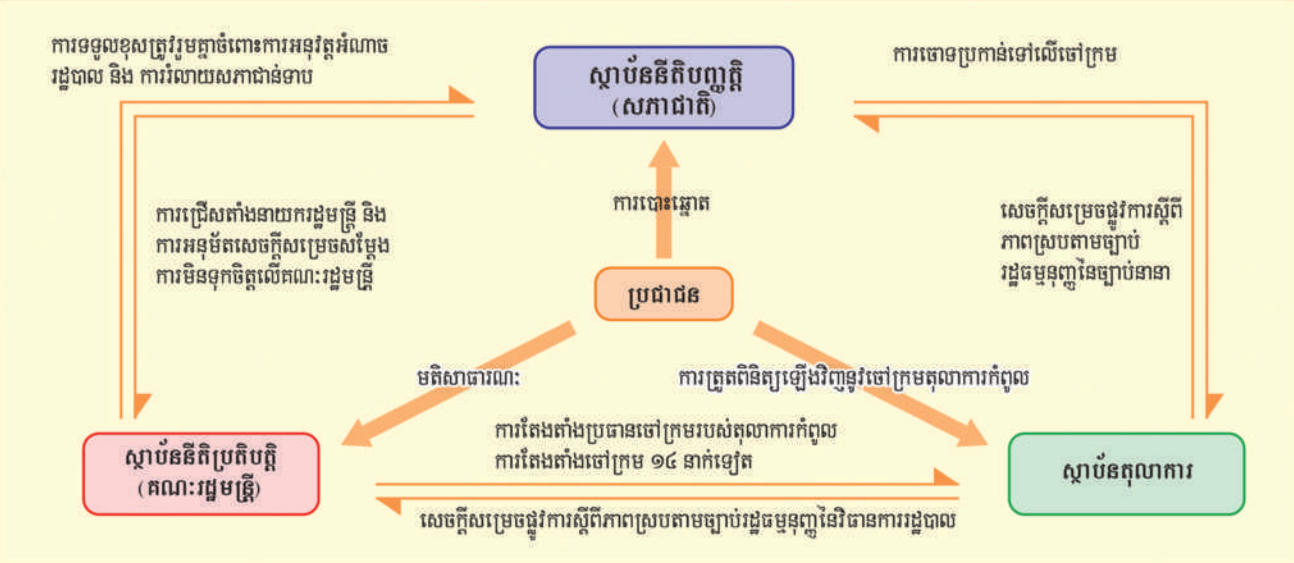

សេដ្ឋកិច្ច ឧស្សាហកម្ម និងបច្ចេកវិទ្យា

ជប៉ុន ជាប្រទេសមួយក្នុងចំណោមប្រទេសដែលមានការរីកចម្រើនផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចខ្លាំងបំផុតនៅលើពិភពលោក។ ផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប (តម្លៃនៃទំនិញផលិតបានទាំងអស់ និងតម្លៃនៃសេវាកម្មសរុបនៅក្នុងប្រទេសជប៉ុន ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ) គឺស្ថិតក្នុងលំដាប់ថ្នាក់ខ្ពស់ជាងគេទី៣នៅលើពិភពលោក ហើយម៉ាករបស់ផលិតផលជប៉ុនដូចជា តូយ៉ូតា សូនី ហ្វូជីហ្វីម និង ប៉ាណា សូនិក មានឈ្មោះល្បីល្បាញនៅទូទាំងសកលលោក។

នៅទំព័រនេះ យើងនឹងបង្ហាញបច្ចេកវិទ្យាមួយចំនួនដែលធ្វើឲ្យប្រទេសជប៉ុនរក្សាបានតំណែងកំពូល។

©RIKEN

កុំព្យូទ័រទំនើប

កុំព្យូទ័រទំនើបជប៉ុន "ខេ" គឺមានថាមពលខ្លាំងបំផុតមួយនៅលើពិភពលោកដែលអាចបង្កើតការគណនាខ្ទង់១លានកោដិ ក្នុងពេលមួយវិនាទី ("ខេ"គឺតួអក្សរជប៉ុនដែលមានន័យថា$១០^{១៦}$)។ វាត្រូវបានប្រើប្រាស់ចាំបាច់បំផុតសម្រាប់ការគណនាថាមពល សីតុណ្ហភាព និងការស្រាវជ្រាវវិជ្ជាពេទ្យ និងការប៉ាន់ប្រមាណការខូចខាត។

ស៊ីនកាន់សេន (រថភ្លើងល្បឿនលឿន)

រថភ្លើងដែលរត់នៅលើខ្សែរថភ្លើងស៊ីនកាន់សេន គឺរត់បានចម្ងាយជាង២០០គម/១ម។ រថភ្លើងដែលលឿនជាងគេគឺរថភ្លើងហាយ៉ាប៊ូសាដែលរត់ចម្ងាយ៣២០គម/១ម រត់ក្នុង តំបន់តូហុគឺ។ ទោះបីជារថភ្លើងនេះមានល្បឿនលឿនខ្លាំងយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏នៅតែមានសុវត្ថិភាពខ្ពស់ទៀងពេល និងជិះមានផាសុខភាព។

©Fuji Heavy Industries Ltd.

អ្នករក្សាសុវត្ថិភាពរថយន្ត

រថយន្តជប៉ុនត្រូវបានជឿជាក់នូវសុវត្ថិភាពទូទាំងពិភពលោក ហើយរថយន្តទាំងនោះនឹងត្រូវបន្តបង្កើតអ្នករក្សាសុវត្ថិភាពដោយបច្ចេកវិទ្យាថ្មី និងកំពុងអភិវឌ្ឍបន្ថែមនូវប្រព័ន្ធការពារជីវិតដែលអាចគ្រប់គ្រងម៉ាស៊ីន និងហ្វ្រាំងរថយន្តដើម្បីបញ្ចៀសពីគ្រោះថ្នាក់ និងកាត់បន្ថយការខូចខាតដោយប្រការណាមួយ។

រូបិយវត្ថុ

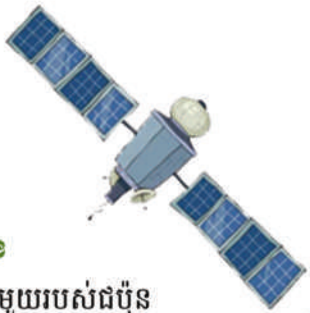

ភាពខ្លាំងនៃសេដ្ឋកិច្ចជប៉ុន

ផលិតកម្មគឺជាចំណុចខ្លាំងមួយរបស់ជប៉ុន ប៉ុន្តែប្រទេសជប៉ុនមិនសូវមានធនធានធម្មជាតិទេ ដូច្នេះជាទូទៅគឺក្រុមហ៊ុនជប៉ុនត្រូវនាំចូលនូវវត្ថុធាតុដើម ហើយនាំចេញនូវផលិតផលសម្រេច។ ឧស្សាហកម្មចម្បងៗរួមមាន រថយន្ត គ្រឿងចក្រ កុំព្យូទ័រ និង ផលិតផលអេឡិចត្រូនិចប្រើប្រាស់ប្រចាំថ្ងៃ។ សេដ្ឋកិច្ចជប៉ុនបានឆ្ពោះទៅមុខដោយការច្នៃប្រឌិតថ្មី និងសមត្ថភាពបច្ចេកវិទ្យា។

គិលានុបដ្ឋាកយិកាស្វ័យប្រវត្តិ

ជប៉ុនកំពុងត្រួសត្រាយការអភិវឌ្ឍមនុស្សយន្តដែលមានចលនាដូចមនុស្ស។ មនុស្សយន្តប្រភេទនេះគឺជាតម្រូវការចាំបាច់សម្រាប់រោងចក្រ និងការដ្ឋានសំណង់ ព្រមទាំងត្រូវបានរំពឹងទុកថាគិលានុបកដ្ឋាយិកាស្វ័យប្រវត្តិនេះនឹងអាចជួយសម្រាលបន្ទុកការងារថែទាំមនុស្សចាស់ជរាបានច្រើន។

កាមេរ៉ាឌីជីថល

កាមេរ៉ាឌីជីថលជប៉ុនត្រូវបានបន្តផលិតឲ្យមានរូបរាងកាន់តែតូច និងស្រាលជាមុន។ ទន្ទឹមនឹងនេះកាមេរ៉ាត្រូវបានបង្កើតឲ្យមានមុខងារបច្ចេកវិទ្យាកាន់តែឆ្លាតវៃ និងងាយស្រួលប្រើជាងមុន។ ហេតុនេះ សព្វថ្ងៃទោះយើងមិនយល់ដឹងពីជំនាញថតរូប ក៏យើងអាចថតបានរូបភាពល្អដែរ។

រូបិយវត្ថុជប៉ុនត្រូវបានហៅថា "យ៉េន" ហើយវាជារូបិយវត្ថុដែលសំខាន់មួយចំណោមរូបិយវត្ថុជាច្រើនដែលជះឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងទៅលើសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក។ រូបិយវត្ថុយ៉េនមានក្រដាសប្រាក់ ១ពាន់ ២ពាន់ ៥ពាន់ និង១ម៉ឺន ព្រមទាំងប្រភេទកាក់ មាន ១យ៉េន ៥យ៉េន ១០យ៉េន ៥០យ៉េន និង១០០ យ៉េន។ ទាំងក្រដាសប្រាក់ និងកាក់មានការច្នៃម៉ូដយ៉ាងស្មុកស្មាញដែល ធ្វើឲ្យពិបាកបង្កើតរូបិយវត្ថុក្លែងក្លាយ។

កសិកម្ម និង ការនេសាទ

ផលិតផលកសិកម្មសំខាន់របស់ជប៉ុនគឺស្រូវ ប៉ុន្តែ ក៏មានបន្លែផ្លែឈើជាច្រើន និងសាច់គោជាច្រើនប្រភេទ ព្រមទាំងផលដំណាំរបស់កសិករប្រចាំថ្ងៃផងដែរ។ នាវានេសាទជប៉ុនធ្វើការនេសាទបានត្រីជាច្រើនប្រភេទ ប៉ុន្តែដោយសារតែជប៉ុនមានចំនួនប្រជាជនច្រើន ដូច្នេះចំណីអាហារជាច្រើនត្រូវបាននាំចូល ។

ប្រវត្តិមិត្តភាព ជប៉ុន-កម្ពុជា

ទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៥០

ឆ្នាំ១៩៥៣ទំនាក់ទំនងការទូតរវាងប្រទេសជប៉ុន និងកម្ពុជាត្រូវបានបង្កើត ឆ្នាំ១៩៥៥ ចុះហត្ថលេខាលើសន្ធិសញ្ញាមិត្តភាពជប៉ុនកម្ពុជាអំឡុងពេលព្រះរាជទស្សនកិច្ចផ្លូវរដ្ឋរបស់ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេច នរោត្តម សីហនុនៅប្រទេសជប៉ុន

ទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៦០

JICA

វេជ្ជបណ្ឌិតជប៉ុននៅមន្ទីរពេទ្យមង្គលបុរី ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ

JICA

ក្រុមអ្នកស្ម័គ្រចិត្តជប៉ុនបានបណ្តុះបណ្តាលក្រុមអ្នកហែលទឹកខេត្តបាត់ដំបង

ទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៧០

ពន្លាកម្ពុជាក្នុងពិព័រណ៍អន្តរជាតិនាទីក្រុងអូសាកាឆ្នាំ ១៩៧០

ទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៨០

មជ្ឈមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេសសន្តិភាព បង្កើតឡើងដោយអង្គការអន្តរជាតិស្ម័គ្រចិត្តជប៉ុន(JVC)

ទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៩០

ឆ្នាំ១៩៩១ សន្និសីទទីក្រុងតូក្យូស្តីពីសន្តិភាពនៅកម្ពុជា

JICA

ឆ្នាំ១៩៩៧ ស្ពានជ្រោយចង្វារត្រូវបានកសាងឡើងវិញដែលជាគម្រោងជំនួយដំបូងគេ ក្រោយសង្គ្រាមស៊ីវិលនៅកម្ពុជា

ទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ២០០០

JICA

ឆ្នាំ២០០១ ស្ពានគីហ្សូណាត្រូវបានសាងសង់ក្នុងខេត្តកំពង់ចាម

ឆ្នាំ២០០៧ចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងវិនិយោគ អំឡុងពេលទស្សនកិច្ចរបស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី ហ៊ុន សែន នៅប្រទេសជប៉ុន

ទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ២០១០

ឆ្នាំ២០១០ ព្រះករុណាព្រះបាទនរោត្តម សីហមុនី ព្រះមហាក្សត្រនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបានយាងបំពេញព្រះរាជទស្សនកិច្ចផ្លូវរដ្ឋនៅប្រទេសជប៉ុន

ឆ្នាំ២០១២ មហោស្រពគីហ្សូណាជប៉ុន-កម្ពុជា លើកទី១ បានប្រព្រឹត្តទៅនៅមជ្ឈមណ្ឌលសហប្រតិបត្តិការកម្ពុជា-ជប៉ុន (CJCC)

JICA

ឆ្នាំ២០១៤ ស្ពានត្សឹបាសាត្រូវបានសាងសង់ឡើងនៅអ្នកលឿង ខេត្តព្រៃវែង

ឆ្នាំ២០១៦ ជើងហោះហើរត្រង់ជប៉ុន-កម្ពុជា បានបើកដំណើរការជាលើកដំបូង ហើយនាំឲ្យចំនួនអ្នកទេសចរកម្ពុជាកើនឡើង៥០%ទៅកាន់ប្រទេសជប៉ុន

ឆ្នាំ២០១៧ នាយករដ្ឋមន្ត្រីជប៉ុននិងកម្ពុជាបានបញ្ជាក់ឡើងវិញនូវការពង្រឹង“ភាពជាដៃគូយុទ្ធសាស្ត្រ”

ជប៉ុន និង កម្ពុជាក្នុងវិស័យសេដ្ឋកិច្ច

ពាណិជ្ជកម្មរវាងប្រទេសជប៉ុន និងប្រទេសកម្ពុជាមានការកើនឡើងជាលំដាប់ពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំដែលបច្ចុប្បន្ននេះ ទំហំពាណិជ្ជកម្មរវាងប្រទេសទាំងពីរមានការកើនឡើងខ្ពស់ដល់ទៅ៤ ដងក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំកន្លងមកនេះ។

ប្រទេសជប៉ុនគឺជាប្រទេសដៃគូនាំចូលធំលំដាប់ទី៦នៃប្រទេសកម្ពុជាហើយចំនួនទឹកប្រាក់នៃការនាំចូលពីប្រទេសជប៉ុនមកកាន់ប្រទេសកម្ពុជាក្នុងឆ្នាំ២០១៦ មានចំនួនប្រមាណ ៣០៧លានដុល្លាសហរដ្ឋអាមេរិក។ ក្នុងនោះផលិតផលនាំចូលចម្បងៗរួមមានរថយន្តគ្រឿងម៉ាស៊ីនជាដើម។

ដោយឡែកប្រទេសជប៉ុនក៏ជាប្រទេសដៃគូនាំចេញធំលំដាប់ទី៤នៅប្រទេសកម្ពុជាផងដែរ។ ក្នុងឆ្នាំ២០១៦ ចំនួនទឹកប្រាក់នៃការនាំចេញពីប្រទេសកម្ពុជាទៅកាន់ប្រទេសជប៉ុនមានចំនួន១,២០៥លានដុល្លាសហរដ្ឋអាមេរិក។ ផលិតផលនាំចេញចម្បងៗមានដូចជា សំលៀកបំពាក់ ស្បែកជើង និងឧបករណ៍សម្ភារៈអគ្គិសនី។

ការវិនិយោគពីប្រទេសជប៉ុននៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាក៏មានការកើនឡើងពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំផងដែរ។ ចំនួនទឹកប្រាក់វិនិយោគរបស់ជប៉ុននៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាក្នុងឆ្នាំ២០១៦ មានចំនួន៨២២លានដុល្លាសហរដ្ឋអាមេរិក។ នៅប៉ុន្មានឆ្នាំចុងក្រោយនេះក៏មានការចាប់ផ្តើមធ្វើវិនិយោគវិស័យពិពិធកម្ម ដូចជាដែករណបលួសរថយន្ត (Wire harness) ក្បាលម៉ាស៊ីនខ្នាតតូច និងគ្រឿងបន្លាស់នាឡិកា ព្រមទាំងវិស័យផ្តល់សេវាកម្ម ដូចជាផ្សារទំនើបផងដែរ។

ទន្ទឹមនឹងការរីកចម្រើននៃទំនាក់ទំនងសេដ្ឋកិច្ចដ៏ជិតស្និទ្ធរវាងប្រទេសទាំងពីរ ចំនួនប្រជាជនជប៉ុនដែលរស់នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងចំនួនសមាជិកសមាគមពាណិជ្ជកម្មជប៉ុននៅប្រទេសកម្ពុជា (JBAC)ក៏មានការកើនឡើងយ៉ាងទៀងទាត់ និងគួរឲ្យកត់សម្គាល់ផងដែរ។

ក្រាហ្វិក១

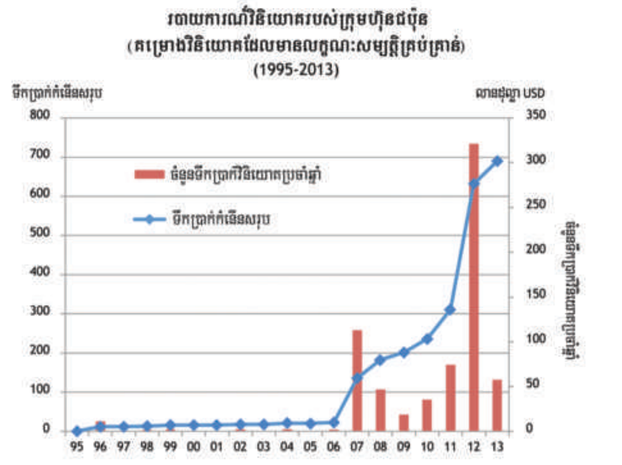

ឯកសារយោង: CIB, CSEZB

ក្រាហ្វិក២

ឯកសារយោង: MOFA, JBAC

ការវិនិយោគពីប្រទេសជប៉ុនមិនត្រឹមតែបានរួមចំណែកដល់ការធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងនូវជីវភាពរបស់ប្រជាជនកម្ពុជាតាមរយៈការបង្កើតឱកាសការងារប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងបានជួយជម្រុញដល់ការអភិវឌ្ឍពិពិធកម្មនៃវិស័យឧស្សាហកម្មនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាផងដែរ។

JICA

សកម្មភាពរបស់កម្មការនីក្នុងរោងចក្រផលិតគ្រឿងម៉ាស៊ីនខ្នាតតូចមីនីបៀរ

JBAC

ការវិនិយោគនៅក្នុងវិស័យសេវាកម្ម

JBAC

ការវិនិយោគនៅក្នុងវិស័យផលិតកម្ម

កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ

ប្រទេសជប៉ុនកំពុងតែឧបត្ថម្ភគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍប្រទេសកម្ពុជាលើវិស័យជាច្រើនផ្សេងៗគ្នា តាមរយៈកិច្ចសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច។ បើគិតទៅលើទំហំទឹកប្រាក់សរុបនៃជំនួយអភិវឌ្ឍន៍ផ្លូវការជប៉ុនមានចំនួន ៣,៤០០លាន ដុល្លាសហរដ្ឋអាមេរិកចាប់តាំងពីឆ្នាំ១៩៩១ ដល់ ២០១៥ ហើយប្រទេសជប៉ុនជាប្រទេសមួយចំណោមប្រទេសផ្តល់ជំនួយធំជាងគេបំផុត។ បច្ចុប្បន្ននេះ ប្រទេសជប៉ុនកំពុងអនុវត្តគម្រោងសហប្រតិបត្តិការផ្សេងៗ ដើម្បីគាំទ្រដល់គោលដៅរបស់កម្ពុជាគឺការក្លាយទៅជាប្រទេសមានចំណូលមធ្យមកម្រិតខ្ពស់នៅឆ្នាំ២០៣០ ដោយយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើ ទី១ ការលើកស្ទួយឧស្សាហកម្មដូចជាការរៀបចំហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ទី២ ការតំកើនគុណភាពនៃជីវភាពរស់នៅប្រជាជនកម្ពុជាដូចជា វិស័យសុខាភិបាល និងប្រព័ន្ធទឹកស្អាត ទី៣ ការសម្រេចឲ្យមានសង្គមប្រកបដោយនិរន្តរភាពតាមរយៈការពង្រឹងអភិបាលកិច្ចល្អ។

ជាក់ស្តែង "ស្ពានមិត្តិភាពកម្ពុជា-ជប៉ុន" ឬ ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរទូទៅនិយមហៅថា "ស្ពានជ្រោយចង្វារ" ត្រូវបានសាងសង់រួចរាល់ជាស្ថាពរលើកដំបូងនៅឆ្នាំ១៩៦៧ ដោយជំនួយរដ្ឋាភិបាលជប៉ុន។ ស្ពាននេះត្រូវបានខូចខាតទាំងស្រុងដោយសង្គ្រាមស៊ីវិល និងជួសជុលឡើងវិញ ក្រោមជំនួយឥតសំណងទី១ របស់រដ្ឋាភិបាលជប៉ុន ក្រោយសង្គ្រាមស៊ីវិលឆ្នាំ១៩៩៤។

នាពេលបច្ចុប្បន្ន ស្ពាននេះ ទើបតែបញ្ចប់ការជួសជុលលើកទី២ ដែលចំណាយពេលប្រមាណ២ឆ្នាំ ក្រោមជំនួយរដ្ឋាភិបាលជប៉ុន ក្នុងគោលបំណងឲ្យស្ពាននេះ នៅគង់វង្សសម្រាប់ប្រជាជនកម្ពុជាប្រើប្រាស់រយៈពេល ៥០ឆ្នាំទៅមុខទៀត។

សន្តិភាព និងស្ថេរភាពរបស់ប្រទេសកម្ពុជាពិតជាមានអត្ថន័យសំខាន់សម្រាប់តំបន់ទាំងមូល ដូច្នេះហើយប្រទេសជប៉ុននឹងបន្តចូលរួមយ៉ាងសកម្មជាបន្តទៀតសម្រាប់អភិវឌ្ឍន៍ប្រទេសកម្ពុជា។

ការអភិរក្សអង្គរ

ប្រទេសកម្ពុជាមានតំបន់អង្គរ ដែលជាមោទភាពរបស់ពិភពលោកទាំងមូល។ ប្រទេសជប៉ុនបានរួមចំណែកយ៉ាងសកម្មក្នុងការអភិរក្ស និងអភិវឌ្ឍតំបន់នេះ។

នៅឆ្នាំ១៩៩៣ បន្ទាប់ពីតំបន់អង្គរត្រូវបានកំណត់ចុះបញ្ជីជាសម្បត្តិបេតិកភណ្ឌពិភពលោករបស់អង្គការ UNESCO ប្រទេសជប៉ុនបានរៀបចំបើកកិច្ចប្រជុំដ៏ធំមួយគឺ "សន្និសីទអង្គររដ្ឋាភិបាលស្តីអំពីកិច្ចគាំពារ និងអភិវឌ្ឍរមណីដ្ឋានប្រវត្តិសាស្ត្រអង្គរលើកទីមួយ" នៅទីក្រុងតូក្យូ។ កិច្ចប្រជុំមួយនេះបានសម្រេចបង្កើតនូវគណៈកម្មាធិការអន្តរជាតិដើម្បីសម្របសម្រួលកិច្ចគាំពារ និងអភិវឌ្ឍរមណីយដ្ឋានប្រវត្តិសាស្ត្រអង្គរ (ICC) ដែលត្រូវបានប្រារព្ធធ្វើឡើង២ដងក្នុងមួយឆ្នាំ (ខែមិថុនា និងខែធ្នូ) ដើម្បីសម្របសម្រួលកម្មវិធីអភិរក្ស និងអភិវឌ្ឍជាមួយនិងបណ្តាប្រទេស និងអង្គការនានាដែលជាដៃគូពាក់ព័ន្ធ ហើយប្រទេសជប៉ុន និងប្រទេសបារាំងបានដើរតួនាទីដ៏សំខាន់ជាសហប្រធានរយៈពេល ២៥ឆ្នាំចាប់តាំងពីឆ្នាំ១៩៩៣។

ទន្ទឹមនឹងនេះ ប្រទេសជប៉ុនក៏បានអនុវត្តសកម្មភាពជួសជុលប្រាសាទអង្គរវត្ត និងប្រាសាទបាយ័នផងដែរ។ នៅឆ្នាំ១៩៩៤ រដ្ឋាភិបាលជប៉ុនបានបង្កើតក្រុមការងារសម្រាប់អភិរក្សអង្គរហៅកាត់ថា JSA។ ក្រុមនេះកំពុងសហការជាមួយអាជ្ញាធរអប្សរាក្រោមឈ្មោះ JASA ហើយធ្វើការនៅប្រាសាទបាយ័ន។

ក្រៅពីនេះ ប្រទេសជប៉ុនបានផ្តល់ជំនួយសម្ភារៈចាំបាច់ក្នុងដំណើរការស្តារឡើងវិញនូវស្ពានហាលខាងលិចនៃប្រាសាទអង្គរវត្តដល់អាជ្ញាធរអប្សរា ហើយសកម្មភាពស្តារឡើងវិញនេះ បានចាប់ផ្តើមដំណើរការក្រោមកិច្ចសហប្រតិបត្តិការបច្ចេកទេសរបស់សាកលវិទ្យាល័យសូហ្វីយ៉ាប្រទេសជប៉ុន នៅឆ្នាំ២០១៨។ មានស្ថាប័នផ្សេងៗទៀតនៃប្រទេសជប៉ុនក៏កំពុងរួមចំណែកតាមរយៈកិច្ចការអភិរក្សប្រាង្គប្រាសាទ ឬ ការស្រាវជ្រាវផងដែរ។

ស្ពានជ្រោយចង្វារក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៣

ស្ពានជ្រោយចង្វារជួសជុលរួចក្នុងឆ្នាំ ២០១៩

សកម្មភាពជួសជុលនៅប្រាសាទបាយ័នដោយ JASA

អតីតនិស្សិតអាហារូបករណ៍រដ្ឋាភិបាលជប៉ុន

ក្នុងគោលបំណងគាំទ្រដល់ការបណ្តុះបណ្តាលធនធានមនុស្ស និងការអភិវឌ្ឍនៅប្រទេសកម្ពុជា រដ្ឋាភិបាលជប៉ុនបានផ្តល់អាហារូបករណ៍ទៅសិក្សានៅប្រទេសជប៉ុនសម្រាប់យុវជនកម្ពុជាចាប់តាំងពីឆ្នាំ១៩៩២។ គិតត្រឹមខែមេសា ឆ្នាំ២០១៨ ចំនួននិស្សិតកម្ពុជាដែលបាននិងកំពុងបន្តការសិក្សានៅប្រទេសជប៉ុន ក្រោមការឧបត្ថម្ភរបស់រដ្ឋាភិបាលជប៉ុនមានចំនួនសរុបកើនឡើងដល់ជាង ១១០០ នាក់។ យើងសូមណែនាំអតីតនិស្សិតបីរូបដែលបានបញ្ចប់ការសិក្សានៅប្រទេសជប៉ុន និងទទួលជោគជ័យនៅក្នុងអាជីពរបស់ខ្លួន និងបន្តសកម្មភាពដ៏លេចធ្លោក្នុងវិស័យផ្សេងៗគ្នា។

លោកស្រីបណ្ឌិត អ៊ុំ រ៉ាវី

- សាកលវិទ្យាធិការរងសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទភ្នំពេញ
- ១៩៩៥-២០០២:សាកលវិទ្យាល័យ សូហ្វីយ៉ា
- មុខវិជ្ជាសិក្សា: ផ្នែកសិក្សាតំបន់

តាមរយៈពាក្យមួយឃ្លា "មានតែការសិក្សាអប់រំទេដែលអាចចម្លងយើងឲ្យរួចចាកផុតពីភាពក្រីក្រ" ដែលជានិច្ចកាល វាបានដក់ជាប់នៅក្នុងអារម្មណ៍របស់ខ្ញុំ និងបានក្លាយជាកម្លាំងចលករដ៏សំខាន់ ជម្រុញឲ្យខ្ញុំ អ៊ុំ រ៉ាវី ខិតខំតស៊ូរៀនសូត្រ និងព្យាយាមប្រឹងប្រែងស្វែងរកចំណេះវិជ្ជាបន្ថែមដើម្បីចូលរួមចំណែកអភិវឌ្ឍប្រទេស ក៏ដូចជាអនាគតរបស់ខ្លួន។ បន្ទាប់ពីបានបញ្ចប់ការសិក្សាដោយជោគជ័យ ខ្ញុំបានវិលត្រឡប់មកបម្រើការងារនៅសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទភ្នំពេញវិញ។ នៅក្នុងឆ្នាំ២០០៤ ខ្ញុំត្រូវបានតែងតាំងជានាយិកាមជ្ឈមណ្ឌលសហប្រតិបត្តិការកម្ពុជា- ជប៉ុន ដែលមជ្ឈមណ្ឌលនេះបានដើរតួយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការចូលរួមចំណែកបណ្តុះបណ្តាលអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្សប្រកបដោយសមត្ថភាព និងគុណភាព បន្តពង្រីកនិងពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងការស្វែងយល់ពីគ្នាទៅវិញទៅមករវាងប្រទេសទាំងពីរកម្ពុជា-ជប៉ុន។ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ២០១១ មកដល់បច្ចុប្បន្ន ខ្ញុំជាសាកលវិទ្យាធិការរងទទួលបន្ទុកទំនាក់ទំនងកិច្ចការអន្តរជាតិ ដែលជារៀងរាល់ឆ្នាំខ្ញុំបានសម្របសម្រួលបញ្ជូននិស្សិតក៏ដូចជាសាស្ត្រាចារ្យទៅសិក្សា និងបង្រៀននៅប្រទេសជប៉ុនក្រោមកម្មវិធីផ្លាស់ប្តូរ ជាមួយនឹងសាកលវិទ្យាល័យដៃគូនានា ហើយក៏បានរៀបចំទទួលស្វាគមន៍ក្រុមនិស្សិត និងសាស្ត្រាចារ្យជប៉ុនមកធ្វើទស្សនកិច្ចសិក្សា ក៏ដូចជាការមកសិក្សារបស់និស្សិតជប៉ុននៅសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទភ្នំពេញវិញដែរ។ ខ្ញុំមានមោទនភាពចំពោះការងារទាំងនេះណាស់ ដែលខ្ញុំអាចធ្វើជាស្ពានសម្រាប់ទំនាក់ទំនងរវាងកម្ពុជា និងជប៉ុន។ ខ្ញុំសូមសម្តែងនូវការដឹងគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅជូនចំពោះរាជរដ្ឋាភិបាលជប៉ុនដែលតែងតែផ្តល់ជំនួយសម្ភារៈបច្ចេកទេស និងជំនួយផ្សេងៗទៀត ជាពិសេសការផ្តល់អាហារូបករណ៍ដល់រូបខ្ញុំ ក៏ដូចជានិស្សិតកម្ពុជាដទៃទៀត។

លោកបណ្ឌិត ឆន់ វឌ្ឍនា

- នាយកសាលាជាតិកសិកម្មព្រែកលាប
- ១៩៩៩-២០០២: សាកលវិទ្យាល័យកសិកម្ម និងបច្ចេកវិទ្យាតូក្យូ
- ២០០៣-២០០៥: សាកលវិទ្យាល័យណាហ្គូយ៉ា
- មុខវិជ្ជាសិក្សា: សេដ្ឋកិច្ចកសិកម្ម

កាលនៅសិក្សា ខ្ញុំតែងកោតសរសើរគ្រូៗរបស់ខ្ញុំ ដោយគាត់ចេះ និងអាចរកបាននូវចម្លើយសម្រាប់គ្រប់ចង្ងល់របស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំស្រលាញ់ពួកគាត់ដូចជាឪពុកម្តាយរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំតែងស្រមៃចង់ក្លាយជាគ្រូបង្រៀន។ ដូចសេចក្តីប្រាថ្នា ខ្ញុំត្រូវបានជ្រើសរើសឲ្យធ្វើការនៅសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទកសិកម្មក្នុងឆ្នាំ១៩៩៦ បន្ទាប់ពីបានបញ្ចប់ការសិក្សាថ្នាក់បរិញ្ញាប័ត្រនៅទីនោះ។ ដោយមើលឃើញថាចំណេះជាស្ពានឆ្ពោះទៅត្រើយនៃការអភិវឌ្ឍ ខ្ញុំបានស្វែងរកការសិក្សាបន្ថែមនៅបរទេស។ ខ្ញុំសប្បាយរីករាយ និងអរគុណដល់ប្រទេស និងជនជាតិជប៉ុនដែលបានជួយ និងបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលឲ្យខ្ញុំបានបញ្ចប់ការសិក្សាថ្នាក់បណ្ឌិតដោយជោគជ័យនៅឆ្នាំ២០០៥។ បន្ទាប់ពីត្រឡប់ចូលមាតុប្រទេសវិញ ខ្ញុំបានដើរតួនាទីជាគ្រូបង្រៀន និងជាអ្នកស្រាវជ្រាវនៅសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទកសិកម្ម អង្គការ និង ក្រុមហ៊ុន។ ឆ្នាំ២០១៤ ខ្ញុំត្រូវបានតែងតាំងជានាយកសាលាជាតិកសិកម្មព្រែកលៀបជាទីដែលខ្ញុំត្រូវប្រឈម និងកំពុងហៅរកជំនួយពីមិត្តភ័ក្ត្ររួមទាំងមិត្តជប៉ុន និងផ្សេងៗទៀតដើម្បីជួយដល់ការលើកកម្ពស់គុណភាព និងរុញច្រានសាលាជាតិមួយនេះឲ្យឡើងដល់កម្រិតមួយថ្មី។ សូមស្វាគមន៍ការចូលរួមចំណែក និងសូមអរគុណទុកជាមុន។

លោកបណ្ឌិត ឧទ្ធី មុនីរ័ត្ន

- អគ្គនាយក ក្រុមហ៊ុន ថៃវ៉ា សេយគី (ខេមបូឌា) ឧបភើរេសិនដែលជាក្រុមហ៊ុនផលិតគ្រឿងចក្រកសិកម្មដំបូងគេបំផុតក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងជាប្រធានសមាគមអតីតខ្មែរមកពីប្រទេសជប៉ុន
- ២០០២-២០១០: សាកលវិទ្យាល័យឈីបា
- មុខវិជ្ជា: ផ្នែកប្រភពធនធានទឹកនៅក្រោមដី

សម្រាប់ក្មេងកំព្រាឪពុក តាំងពីអាយុទើបបាន៧ថ្ងៃចូលរៀនដំបូងនៅសាលាគ្មានដំបូល គ្មានជញ្ជាំងនៅក្រោមដើមឈើដូចជារូបខ្ញុំ ការទៅសិក្សានៅសាកលវិទ្យាល័យលំដាប់អន្តរជាតិនៅក្នុងប្រទេសជប៉ុន ធ្វើឲ្យជីវិតរបស់ខ្ញុំមានការផ្លាស់ប្តូរស្ទើរតែ១៨០ដឺក្រេ ទាំងជីវភាពរស់នៅ ការគិតគូរ និងអត្តចរិក។ បច្ចុប្បន្នខ្ញុំបាទកំពុងតែព្យាយាមផ្ទេរបច្ចេកវិទ្យាក្នុងការផលិតគ្រឿងម៉ាស៊ីនពីប្រទេសជប៉ុនមកប្រទេសកម្ពុជាតាមរយៈការងារក្រុមហ៊ុន និងព្យាយាមផ្សារភ្ជាប់ទំនាក់ទំនង និងរឹតបន្ទឹងចំណងមិត្តភាពរវាងកម្ពុជា និងជប៉ុនតាមរយៈការងារសមាគម។ ខ្ញុំគិតថា វាជាការចាំបាច់ដែលយើងត្រូវផ្សព្វផ្សាយបង្ហាញឲ្យបានកាន់តែទូលំទូលាយអំពីវប្បធម៌ ប្រពៃណី កីឡា ពាណិជ្ជកម្មល្អៗ អំពីគ្នាទៅវិញទៅមកឲ្យប្រជាជាតិនៃប្រទេសទាំងពីរបានយល់កាន់តែច្បាស់។

ដំណើរឆ្ពោះទៅកាន់ប្រទេសជប៉ុន

ប្រជាជនកម្ពុជាទាំងអស់អាចចេញចូលប្រទេសក្នុងតំបន់អាស៊ានបានដោយពុំចាំបាច់មានទិដ្ឋាការ។ ប៉ុន្តែប្រជាជនកម្ពុជាត្រូវតែមានទិដ្ឋាការទើបអាចទៅប្រទេសជប៉ុនបាន។ ព័ត៌មានស្តីពីការស្នើសុំទិដ្ឋាការ មានដូចខាងក្រោម៖

ការស្នើសុំទិដ្ឋាការ

ទិដ្ឋាការទេសចរណ៍ អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំត្រូវមាន

១.លិខិតឆ្លងដែន

២.ពាក្យសុំទិដ្ឋាការចូលប្រទេសជប៉ុន ភ្ជាប់រូបថត (45mm x 45mm)

៣.គម្រោងកម្មវិធីស្នាក់នៅប្រទេសជប៉ុន

៤.លិខិតបញ្ជាក់សមតុល្យនៅធនាគារ ឬ សៀវភៅធនាគារ

សម្រាប់ព័ត៌មានលម្អិតអាចរកបានតាមគេហទំព័រដូចខាងក្រោម៖
http://www.kh.emb-japan.go.jp/consular/visa/visa-index-e.htm

ព័ត៌មានបន្ទាប់បន្សំគួរដឹងមុនពេលទៅជប៉ុន

រូបិយប័ណ្ណ 4,000៛ រៀល ប្រហែល 110¥ យ៉េន

តង់ស្យុងអគ្គិសនី 100V

រូបរាងព្រីភ្លើង

ការចំណាយក្នុងដំណើរកំសាន្តសម្រាប់២នាក់

សំបុត្រយន្តហោះ: $1,000 / ២នាក់

មធ្យោបាយធ្វើដំណើរ $600 / ២នាក់ / ៧ថ្ងៃ

ចំណីអាហារ $420 / ២នាក់ / ៧ថ្ងៃ

ការស្នាក់នៅ $700 / ២នាក់ / ៧ថ្ងៃ

© daj/amanaimages

© BUD international/amanaimages

សណ្ឋាគារ New Koyo: រួមបញ្ចូលអាហារពេលព្រឹក និងល្ងាច តម្លៃ ~$122 សម្រាប់មនុស្ស២នាក់

សរុប: US$2,720 / ២នាក់

ព័ត៌មានលម្អិតនៃការចំណាយក្នុងមធ្យោបាយការធ្វើដំណើរ ៖

© Book Inn-Hostel

"សណ្ឋាគារបន្ទប់ប្រអប់" មួយយប់ ~US$ 28

ប្រតិទិនព្រឹត្តការណ៍ កម្មវិធីជប៉ុនដែលមាននៅកម្ពុជា

(អក្សរពណ៌ខៀវ ព្រឹត្តិការណ៍វប្បធម៌, អក្សរពណ៌ខ្មៅ ព័ត៌មានអាហារូបករណ៍ជប៉ុន)

កុម្ភៈ	រយៈពេល៤ថ្ងៃ ប្រែប្រួលតាមឆ្នាំ	មហោស្រពគីហ្សូណា នៅមជ្ឈមណ្ឌលសហប្រតិបត្តិការកម្ពុជា-ជប៉ុន (CJCC)	
មេសា	ចុងខែ	បើកទទួលពាក្យអាហារូបករណ៍ជប៉ុន (MEXT Scholarship)	
កក្កដា	ប្រែប្រួលតាមឆ្នាំ	តាណាបាតា (ពិធីបុណ្យផ្កាយ) ការប្រឡងចម្រៀងជប៉ុនណូដូជីម៉ាន់ នៅមជ្ឈមណ្ឌលសហប្រតិបត្តិការកម្ពុជា-ជប៉ុន (CJCC)	
តុលា	ប្រែប្រួលតាមឆ្នាំ	មហោស្រពរាំវង់ជប៉ុន ពិពរណ៍ការសិក្សានៅប្រទេសជប៉ុន នៅមជ្ឈមណ្ឌលសហប្រតិបត្តិការកម្ពុជា-ជប៉ុន (CJCC)	
វិច្ឆិកា	ប្រែប្រួលតាមឆ្នាំ	មហោស្រពភាពយន្តជប៉ុន នៅតាមរោងភាពយន្តមួយចំនួន	

ដើម្បីទទួលបានព័ត៌មានទាក់ទងនឹងព្រឹត្តិការណ៍កម្មវិធីវប្បធម៌ជប៉ុន និងព័ត៌មានអាហារូបករណ៍ជាដើម សូមចូលទៅកាន់ទំព័រហ្វេសបុករបស់ស្ថានទូតជប៉ុន Embassy of Japan in Cambodia ឬគេហទំព័រ www.kh.emb-japan.go.jp ។

សំណួរ ចម្លើយខ្លីៗ

១. តើឈ្មោះគីហ្សូណាដែលស្ថិតនៅខេត្តកំពង់ចាម មានអត្ថន័យដូចម្តេចជាភាសាខ្មែរ?
ក. នាគរាជ ខ. សន្តិភាព គ. ចងចិត្ត

២. តើភ្នំហ្វូជិដែលខ្ពស់ជាងគេនៅប្រទេសជប៉ុន មានកម្ពស់ប៉ុន្មាន?
ក. ១៨១៣ម៉ែត្រ ខ. ៣៧៧៦ម៉ែត្រ គ. ៨៨៤៨ម៉ែត្រ

ចម្លើយនៅទំព័រមាតិកា

ស្ថានទូតជប៉ុនប្រចាំព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

www.kh.emb-japan.go.jp
Embassy of Japan in Cambodia

ស្ថានទូតជប៉ុនប្រចាំព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
រក្សាសិទ្ធគ្រប់យ៉ាង

ការបោះពុម្ពលើកទីX। ខែមករា ឆ្នាំ២០២០
ភាសាខ្មែរបោះពុម្ពនៅប្រទេសកម្ពុជា